Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 239 (489) ◆ Середа, 16 грудня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

ГУМАННА МІСІЯ

Учора Голова Верховної Ради України Іван Плющ прийняв американську делегацію з Міжнародної комісії у справах військовополонених та безвісти пропалих солдатів. Мета делегації — збір відомостей про колишніх військовослужбовців США, які, можливо, були раніше військовополоненими на території колишнього СРСР і мешкали або нині проживають в Україні чи в інших нових незалежних державах. Очолює делегацію голова комісії — спеціальний представник Президента США — посол Малькольм Тун.

Гуманною і необхідною для людини назвав Іван Плющ місію американської делегації.

На зустрічі були також присутні голова постійної Комісії ВР у закордонних справах Дмитро Павличко і Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Роман Попадюк.

Того ж дня у прес-центрі МЗС України відбулася прес-конференція американської делегації для українських і зарубіжних журналістів.

Артем ПРОХОРЕНКО.

ЯДЕРНА ЗБРОЯ:

КОНЦЕПЦІЯ КЕРІВНИЦТВА УКРАЇНИ

Президент України Л. М. Кравчук відповідає на запитання кореспондентів Укрінформу

Запитання: Шановний Леоніде Макаровичу, наша держава з перших днів свого існування твердо заявила про своє прагнення стати без'ядерною і позаблоковою. Цієї мети вона дотримується і сьогодні. Та, незважаючи на це, останнім часом у деяких засобах масової інформації як окремих країн ближнього, так і далекого зарубіжжя вміщується чимало матеріалів, де стверджується, що Україна зволікає із знищенням стратегічної ядерної зброї, яка знаходиться на її території. Укрінформ неодноразово, в тому числі посилаючись на роз'яснення, які Ви давали останнім часом, спростовував ці твердження. Але вони продовжують, як кажуть, «гуляти по світу». У цьому зв'язку просили б Вас стисло викласти концепцію керівництва України щодо ядерної зброї. Як вона народилась? У чому її суть? Чи не змінилася вона нині? І чи може змінитись у майбутньому?

Відповідь: Підходи України до ядерної зброї, в тому числі тієї, що розташована на українській землі, визначені нашою Верховною Радою. Як відомо, в прийнятій нею 16 липня 1990 року Декларації про державний суверенітет України було проголошено про намір України стати в майбутньому державою, яка не бере участі у військових блоках і дотримується трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти і не набувати ядерної зброї.

Підтверджуючи цей намір, 24 жовтня 1991 року Верховна Рада заявила: Україна проводитиме політику, спрямовану на повне знищення ядерної зброї та компонентів її базування, що розташовані на території Української держави. Україна має намір зробити це у мінімальні строки, виходячи з правових, технічних, організаційних та інших можливостей, з належним забезпеченням екологічної безпеки. Вже тоді Україна, як одна з правонаступниць колишнього Союзу РСР, запевнила світ, що вона додержуватиметься поло-

(Закінчення на 3-й стор.).

ЗАЯВА, ЯКА ШОКУВАЛА СВІТ

Конструктивна атмосфера ранкового засідання 14 грудня Ради Міністрів закордонних справ країн — членів НБСЄ, яке відкрив прем'єр-міністр Швеції К. Більдт, була порушена виступом керівника делегації Російської Федерації, міністром закордонних справ А. Козирєвим. Він заявив, що Росія вважає весь геополітичний простір колишнього СРСР сферою своїх життєво важливих інтересів і намагатиметься відновити федеративний устрій колишнього Радянського Союзу, використовуючи всі можливі засоби. Надалі цю заяву було спростовано. А. Козирєв пояснив, що він навмисне включив у свій виступ риторику опозиційних російських сил, щоб усі присутні відчули небезпеку, яка загрожує миру і спокою.

Реагуючи на цю заяву, міністр закордонних справ України А. Зленко у своєму виступі заявив, що риторика і жарти в політиці — річ надзвичайно небезпечна. «У виступі А. Козирєва, — зазначив глава українського зовнішньополітичного відомства, — ми почули відгук старого імперського мислення, несумісного з цивілізованими нормами міжнародного співжиття» А. Зленко наголосив, що Україна не сприймає політики сили та загрози силою і буде йти разом з усіма партнерами по НБСЄ у відстоюванні високих цілей і принципів Хельсінкського Заключного Акта і Паризької хартії для нової Європи. «Вибір народу України є остаточним і визначати свою долю буде лише він сам», — заявив А. Зленко.

Того ж дня міністр закордонних справ України зустрівся з главою зовнішньополітичного відомства Канади Б. Макдугал. У ході зустрічі було розглянуто широке коло питань двостороннього співробітництва.

А перед цим, 13 грудня, відбулася зустріч А. Зленка з міністром закордонних справ Естонської Республіки Т. Веллісте. Міністри розглянули перспективи розширення і поглиблення двостороннього співробітництва, взаємодії зовнішньополітичних відомств двох країн, зокрема в консульських питаннях Значну увагу було приділено проблемі забезпечення прав національних меншин.

Прес-центр МЗС.

УГОДА ПРО ПРАВОВУ ДОПОМОГУ

8 грудня 1992 року у Вільнюсі Генеральний прокурор України Віктор Шишкін і Генеральний прокурор Литовської Республіки Артурас Паулаускас підписали угоду між прокуратурами цих держав про правову допомогу і співробітництво.

Правова допомога надаватиметься сторонами в межах їх компетенції з питань, що випливають з міжнародних договорів і угод, правопорушень в економічній та зовнішньоекономічній діяльності, охороні навколишнього середовища, порушення кримінальних справ і розслідування злочинів, виконання окремих прохань у кримінальних і цивільних справах, видачі осіб, які скоїли злочини, реабілітації жертв політичних репресій.

Держави інформуватимуть одна одну та координуватимуть дії у боротьбі з окремими видами злочинів, з питань економічних катастроф, охорони прав людини.

Відповідно до підписаної угоди вони визнали за можливе надавати й іншу правову допомогу з питань прокурорської діяльності, а також розширювати непроцесуальне співробітництво, в тому числі обмін досвідом, надання допомоги у підвищенні кваліфікації працівників прокуратур, обмін статистичною та іншою інформацією.

Прес-група Генеральної прокуратури України.

9

«Голос України» спільно з Головною державною податковою інспекцією України розпочинає постійну рубрику, в якій знайомитиме читачів зі змінами в податковому законодавстві, коментуватиме та роз'яснюватиме законодавчі акти, відповідатиме на запитання читачів, знайомитиме з роботою податкових інспекцій тощо. Сьогодні пропонуємо фоторепортаж про роботу Новозаводської податкової інспекції, що в Чернігові.

ЯК НАМ ОБИРАТИ ВЛАДУ

Виступ Голови Верховної Ради України І. С. ПЛЮЩА на науково-практичній конференції «Виборча система і проблеми становлення Української держави» 12 грудня

Присутність на нинішній конференції такої широкої аудиторії говорить про велику зацікавленість до цих дуже актуальних проблем. Від того, як ми зуміємо відпрацювати законодавчі документи і як донесемо їх до свідомості суспільства, набагато залежатиме, чи пройдуть майбутні вибори і кого ми оберемо. А також як наші майбутні обранці продовжуватимуть те, що ми започаткували, напрацьовуючи правову базу для розбудови незалежної демократичної держави.

Я хочу привітати і подякувати всім, хто відгукнувся на заклик організаторів конференції, готовий взяти участь в обговоренні, побажати вам зваженості, толерантності один до одного в ході дискусій, а також до тих варіантів виборчих законопроектів, що запропоновані. Думаю, що ці проекти ще далеко не повною мірою відповідають значимості проблем, не дають повної відповіді щодо їх вирішення. Отже, треба ще багато попрацювати, співставити думки, вислухати якомога більше точок зору і пропозицій, в тому числі політичних партій, рухів, громадських організацій, владних та інших структур.

А щодо самої проблеми, яка обговорюватиметься на конференції, то вона постійно порушується не тільки на мітингових майданчиках і в залі Верховної Ради, а і в засобах масової інформації, серед науковців, у колективах. Саме життя стверджує, що її треба вирішувати якомога швидше, але головне— якомога предметніше, кваліфікованіше, щоб були бажані наслідки.

Думаю, що принципи виборчого права і виборчої системи мають безпосередній вплив не тільки на процес формування представницьких органів влади, а й на те, наскільки стабільно й ефективно ці органи функціонуватимуть, якими будуть відносини між представницькими і виконавчими структурами на всіх рівнях. І ще один важливий момент. Від того, які їх повноваження буде передбачено в Основному Законі, набагато залежатиме відповідність у засадах демократичної, правової держави.

Про своє прагнення розбудовувати саме таку державу ми говоримо часто. Вже майже ніхто не висловлюється відверто, що він не поділяє цієї точки зору. А хто як думає і що конкретно робить — це вже справа суб'єктивна. І потрібен певний час, щоб ці думки і дії стали практичним підтвердженням, що вони спрямовані саме на той курс, який обрав народ.

Адже всі партії, які були раніше і які зараз створюються, всі політичні сили заявляють, що вони існують для захисту інтересів народу, підвищення його життєвого рівня, для збереження миру і спокою. Так що все це не нове. Справа тільки в тому, як вони проводитимуть ці гасла в життя і які будуть наслідки. А тут є над чим задуматись і самокритично поміркувати. На жаль, наслідки маємо поки ще далеко не ті, які бажаємо. Вони — у реальному стані нашого життя, нашого сьогодення, у рівні людського добробуту, правопорядку, культури, моралі.

Не хочу зупинятися на тому, якими були у нас вибори протягом сімдесяти років, про які писалося і в конституціях, і в програмах, що вони вільні, рівноправні, з рівними можливостями. Ми добре знаємо, що практично нічого цього не було.

Хотів би тільки наголосити, що останній закон про вибори до Верховної Ради і місцевих Рад все ж був певним завоюванням демократії. Вибори проходили на більш демократичних засадах, в умовах боротьби, різних політичних платформ. І результати були такі, що буквально з перших днів і в місцевих Радах, і у Верховній Раді — скрізь вже діяла опозиція. Може, не всюди конструктивно. Але саме наявність опозиції у парламенті України була однією з підстав того, що її сприйняли у світі як таку, яка намагається будувати демократичне правове суспільство. Буваючи за кордоном і зустрічаючись з зарубіжними державними діячами, довелось неодноразово чути: у вашому парламенті є конструктивна опозиція, а це ознака того, що у вас йдуть демократичні процеси.

Розмаїття думок і поглядів на ті чи інші проблеми нашого життя, у тому числі і на майбутню виборчу систему — це цілком нормальне явище. Хоч ми протягом року своєї незалежності не раз закликали до консолідації політичних сил в ім'я головного — стабілізації економічного і соціального становища, але саме поняття «консолідація» розуміємо порізному. Одні вважають, що це єдність і ще раз єдність. Хотів би нагадати, як аплодували цим словам і на з'їздах Руху, і в залі Верховної Ради, і на інших зібраннях. Між тим бачимо, що такої єдності не відбулося. Ні у Верховній Раді, ні в тому ж Русі. І вважаю, що це нормально. «Цілковиту одностайність» ми вже переживали і знаємо, яка вона насправді.

Так от, коли говорять, що у нас нема консолідації, що ми повторюємо помилки, які допускались і до нас на шляху виборювання державності, то це якоюсь мірою вірно. На помилках теж доводиться вчитися. Звичайно, шлях проб і помилок — не кращий, але людство поки що ідеального не винайшло. В головному у нас, вважаю, є консолідація — незалежну державу розбудовуємо правовим шляхом, прагнемо, щоб у суспільстві був мир і злагода.

Тепер щодо нової виборчої системи для України. Проти гасла, що потрібне виборче законодавство, яке б базувалося на багатопартійній основі, думаю, не заперечуватиме жодна з політичних сил. А от яким змістом ми наповнюємо це гасло? Що означає демократична виборча система на багатопартійній основі? Тут доречно зауважити, що саме слово «партія» у суспільстві сприймають далеко не однозначно. І далеко не скрізь так, як твердять лідери партій, що у них на першому місці відповідальність за долю народу. Бо людям не так просто забути минулі часи.

Щодо відповідальності, то у комуністичної партії її не було. Тепер ми розуміємо, що то була і не партія, а по суті державна структура. Не можна сказати, що вона не спрямовувала і не координувала все і вся. А от до чого все йшло, які були наслідки, ми добре бачили. Тому і склалося у народі таке прийняття слова «партія». Звичайно, у цивілізованому, демократичному суспільстві, де партії мають великий досвід, вже відповідно зарекомендували себе, до них ставлення зовсім інше. Там йде своєрідне змагання. І та політична сила, яка своїми діями найбільш сприймається у суспільстві, вона користується більшим авторитетом. Навколо неї згуртовуються, її підтримує більше людей. Вважаю, що цього теж не можемо не враховувати, роздумуючи над тим, якій виборчій системі віддавати перевагу.

Як відомо, світовий досвід має багатий матеріал для співставлення. Чи обрати мажоритарну систему — голосувати за конкретного кандидата, зважаючи перш за все на його особисті якості. Чи зупинитись на пропорційній системі, при якій голосують за списки кандидатів від партій, акцентуючи увагу на певній політичній платформі. Є і так звана змішана система.

Кожна з цих систем має свої переваги і недоліки. Традиційно вважається, що мажоритарна система сприяє перемозі на виборах представникам великих партій, а це має забезпечувати високий рівень стабільності і ефективної діяльності влади. В той же час вона, на думку деяких зарубіжних фахівців, дискримінує невеликі партії, а тому є не зовсім демократичною. Цього недоліку позбавлена пропорційна система, але вона нерідко призводить до надмірного розпорошення мандатів між багатьма політичними партіями і рухами, а тому не завжди сприяє стабілізації політичної системи.

На мою думку, жодну з цих виборчих систем у їх класичному вигляді не можна переносити механічно на український грунт. Одна справа — країни, де вже багато років існують сильні політичні партії. В умовах України, де політичні партії знаходяться ще на стадії початкового формування, треба враховувати реальний стан речей. Тим більше, що і в країнах, де вже є чималий досвід роботи парламенту на багатопартійній основі, постійно удосконалюють виборчу систему. Нещодавно у нас була делегація Великих народних зборів Туреччини, яким вже йде 73-й рік. Під час зустрічі у Верховній Раді я запитав голову парламенту пана Джиндорука: «Як ви вважаєте, чи у вас досконала система виборів?» Він відповів: «Ні, ми думаємо її удосконалювати. Хочемо використати комп'ютерну техніку для аналізу, узагальнення думок і пропозицій».

Отже, нам треба виробити такі закони, які були б однозначно кроком вперед. Але при цьому було б помилково думати, що ми зможемо відразу і назавжди врахувати всі проблеми, створити таке законодавство, яке дозволить сформувати дійсно демократичні парламент, представницькі органи місцевої влади і буде відразу все на такому рівні, як у розвинутих демократичних країнах. Треба дивитися реально на життя і, як кажуть, не намагатися перестрибнути одним стрибком через канаву.

Наступне питання — виборче законодавство і Конституція. Нікого не треба переконувати в тому, що не можна зробити ідеальні виборчі закони, якщо нема Основного закону. І так само вірна теза — як можна прийняти Конституцію на багато років, коли не визначено, яким буде наше суспільство. Скажу відверто, у перший час після проголошення незалежності України у нас була певна ейфорія. Тоді говорили: давайте швидко приймемо нову Конституцію, встановимо двопалатний парламент, розпустимо місцеві Ради, які не виправдали себе... Я не хочу сказати, що Конституційна комісія не так працювала. Вона зробила найкраще, що на той час змогла. Старалися врахувати і досвід розвинутих демократичних країн. При цьому у Конституційній комісії великі гарячі дискусії, не було одностайності з першого і до останнього дня. Висловлювались різні точки зору на те чи інше положення.

А коли ми винесли підготовлений варіант проекту на всенародне обговорення, то до Верховної Ради надійшла велика кількість критичних зауважень і пропозицій, особливо до розділів, що стосуються представницької влади. Після цього дехто з членів Конституційної комісії відверто говорив, що вони розробляли проект Основного закону під впливом вже прийнятих законів, зокрема — про Президента і представника Президента. У принципі так і повинно робитися. Інша справа, наскільки досконалі законодавчі акти, які ми приймаємо.

Вважаю, буде не вірно, якщо підходитимемо так, що коли нема Конституції, то не можна творити виборчого закону. Так само, як не вірно вважати, що той закон, який виробимо, не може лягти в основу певного розділу нової Конституції. Бажано, щоб це співпадало. Щоб у виборчому законі була канва, якісь контури відповідної глави нової Конституції.

Далі — виборче законодавство і проведення виборів. Думаю, що прийняття нового виборчого закону і визначення термінів нових виборів потрібно розділити на два етапи. Насамперед, маємо напрацювати по можливості найбільш наближений до реальності закон про вибори місцевих представницьких органів влади. У процесі цієї роботи треба розглянути і проблеми територій, про які вже йшлося на попередній конференції. Яким буде управління територіями, які будуть виконавчі структури. Ось зараз говорять, що ми конфронтуємо з президентськими структурами. Не ми, а життя конфронтує. І одна з причин — недосконалість правової бази. Отже, треба напрацювати законодавство, на основі якого можна було б сформувати місцеві представницькі органи та їх виконавчі структури. Це перше. А друге — паралельно працювати над Законом про вибори депутатів України.

Не менш важлива частина роботи, на яку теж потрібен час, — це роз'яснити суть прийнятих законів, їх значення для суспільства. Роз'яснити виборцям, нашому активу. А може треба порадитися з ними ще і в процесі роботи над законами. От, скажімо, у запропонованих проектах не визначено, яке місце трудового колективу у виборчій системі. А трудові колективи існують. І якщо хтось думає, що їх можна проігнорувати, то він помиляється.

Звичайно, я висловив свої суб'єктивні думки, своє бачення окремих проблем, які ви будете обговорювати на конференції. Напевно, в учасників дискусії будуть й інші погляди, навіть зовсім протилежні. Головне, щоб конференція допомогла зробити певний крок вперед у визначенні основ майбутньої виборчої системи, поглибленні демократичних процесів.

Парламентська хроніка

Брак законів чи криза законності?

Денне та вечірнє засідання 14 грудня

Після виступу народного депутата Лариси Скорик сесійне засідання Верховної Ради перетворилося, незважаючи на застереження Володимира Пилипчука, у своєрідний «оргкомітет» для створення тимчасових депутатських комісій. Отже, народному депутатові Олександру Барабашу доручено підготувати питання про створення тимчасової комісії у справі фальсифікації законів України; народний депутат Євген Гринів запропонував створити комісію, «яка б розглянула злочинну діяльність комуністичної партії проти українського народу протягом усього періоду існування»...

Повернути роботу сесії до болючих економічних питань спробував Олексій Чернявський, та наступні промовці знову зосередили увагу навколо подальшої долі комуністичної партії. Тож головуючий врешті запропонував проголосувати «оце все, що прийняли, й затвердити як орієнтовний графік питань для розгляду на 14—19 грудня», логічно завершивши денне засідання.

Тож вечірнє засідання Верховної Ради розпочалося, вже згідно з прийнятим орієнтовним графіком, з питання про хід виконання законів і постанов, прийнятих Верховною Радою України з питань законності і правопорядку, та про внесення відповідних змін і доповнень до чинного законодавства. У доповіді Голова Верховного Суду України Олександр Якименко навів судову статистику та поставив переп депутатами кілька гострих питань. Однак усе сказане Головою Верховного Суду України було тільки «квіточками», порівняно з виступом голови Комісії Верховної Ради з питань законодавства і законності Олександра Коцюби. Так, зокрема, за словами Олександра Павловича, представник Президента в Києві Іван Салій видав більш як 610 розпоряджень з порушенням законів України. Друга болюча проблема, на думку голови комісії, — це криза в здійсненні прокурорського нагляду за виконанням законів. Тож Олександр Коцюба запропонував створити тимчасову слідчу комісію для перевірки органів Прокуратури, а також заслухати у Верховній Раді звіт Генерального прокурора України.

Більш як двадцять хвилин сипались запитання після виступу голови Комісії Верховної Ради з питань правопорядку й боротьби із злочинністю Ярослава Кондратьєва. Тож за час, що залишився, з 31 депутата, які записалися на виступ, встигло виступити тільки вісім. Найоригінальнішим був виступ Володимира Яворівського, який звернувся «до всіх злодіїв України» з проханням облишити все, знайти дачу, яку він нібито (за повідомленням однієї з газет) будує десь під Васильковим і «обікрасти її аж до фундаменту»...

Отже, подальше обговорення питання про хід виконання законів і постанов Верховної Ради з питань законності і правопорядку перенесено на наступний день.

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

ЗЛОЧИННІСТЬ І СПРАВДІ ОРГАНІЗОВАНА. ЧИ НЕ ТАК?

Ранкове засідання 15 грудня

Депутати продовжили обговорення проекту постанови Верховної Ради України про виконання законів і постанов парламенту з питань правопорядку і заходи у боротьбі із злочинністю. Одразу зауважу, що проект було прийнято за основу і направлено на подальше опрацювання у постійних Комісіях, з тим, щоб уже найближчим часом внести його на розгляд парламенту вже у другому читанні, а також опрацювати внесений Кабінетом міністрів України та Комісією з питань правопорядку та боротьби із злочинністю проекти змін і доповнень до деяких законодавчих актів України.

Дух обговорення проекту постанови був такий же критично напружений, як і напередодні. Втім, депутати вносили чимало й конкретних пропозицій, реалізація яких, на їх погляд, мала б сприяти зміцненню законності в Україні. Скажімо, проблема спекуляції порушувалася у багатьох виступах народних депутатів, всі, звісно, розуміють, що з цим явищем слід боротися. Але як? Заборонними методами, як пропонується це у проекті постанови, важко домогтися якихось позитивних результатів. Депутат Олександр Барабаш навіть процитував Леніна, який на десятому з'їзді компартії наголошував, що боротися з вільною торгівлею, з вільним товарообміном, тобто капіталізмом, безглуздо і згубно, що партія, яка буде з цим боротися, приречена на поразку.

— А в нас знову синдром — заборонити, — зауважив далі О. Барабаш. — У Москві вже провели такий експеримент. Товари у комерційних магазинах з прилавків потрапили під прилавки, а ціни, звичайно, зросли. Тому боротьба із таким явищем, як спекуляція, — це передусім проблема для економістів, а не лише правоохоронних органів.

Депутат Іван Макар велику частку вини за зростання

(Закінчення на 4-й стор.).

Ядерна зброя: КОНЦЕПЦІЯ КЕРІВНИЦТВА УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

жень Договору 1991 року між СРСР та США про скорочення стратегічних наступальних озброєнь в частині, котра стосується ядерних озброєнь, розташованих на її території.

З іншого боку, усвідомлюючи високу відповідальність перед світом за те, щоб ядерна війна не спалахнула з української землі, ми заявили про право України здійснювати свій контроль за незастосуванням ядерної зброї, розташованої на її території. Разом з тим, Україна зобов'язувалася вживати належних заходів по гарантуванню фізичної безпеки такої ядерної зброї.

Прагнучи зробити внесок у зміцнення міжнародного режиму нерозповсюдження ядерної зброї, Верховна Рада проголосила також про намір України приєднатися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерна держава і укласти з МАГАТЕ відповідну угоду про гарантії. Було взято курс на здійснення широкої програми конверсії оборонної промисловості, перепрофілювання частки військово-промислового потенціалу на потреби економічного та соціального розвитку.

Ось, коротко, про нашу «без'ядерну» концепцію. Вона, повторюю, визначалася парламентом України, і змінити її ніхто, крім парламенту, не уповноважений.

Президент і Уряд України втілюють цю концепцію в життя, в тому числі шляхом переговорів з іншими державами.

Нині договір СТАРТ і Договір про нерозповсюдження ядерної зброї передані на ратифікацію у Верховну Раду України. Сподіваюсь, що вона схвалить ці два важливі документи. Звичайно, парламентарії вправі висловити своє ставлення не лише до договорів в цілому, але й до конкретних положень. Та переконаний, що їх можливі зауваження не розходитимуться з тими принциповими засадами без'ядерного статусу України, які були раніше сформульовані нашою Верховною Радою.

Запитання: Не так давно колишній Президент США Джиммі Картер, за дорученням новообраного Президента Білла Клінтона, відвідав Москву з метою детального ознайомлення з комплексом питань, які стосуються американсько-російських відносин. Дивує те, що в одному з інтерв'ю Джиммі Картер заявив московським журналістам: якщо Україна і надалі зволікатиме з ліквідацією ядерної зброї, то США зроблять з цього негативний висновок щодо допомоги, яку вони мали намір подати нашій державі. Чи не здається Вам, що до подібної заяви, а точніше тиску на Україну, екс-президента підштовхнула необ'єктивна інформація про нашу державу?

Відповідь: Я вже не раз говорив і знову заявляю: Україна повною мірою додержується проголошених нею принципів свого без'ядерного статусу. Щодо «зволікання з ліквідацією ядерної зброї», то таке звинувачення не може адресуватись Україні.

Звичайно, я розумію бажання людей якнайшвидше побачити державу, яка продемонструє усьому світові приклад звільнення від ядерного молоху. Ми також бажаємо цього, і не просто бажаємо, а й активно працюємо у відповідному напрямку. Водночас сподіваємося, що Україна тут не буде одинокою, що й інші ядерні держави підуть таким же шляхом.

Але хотів би наголосити на тому, що ми підходимо до цієї справи з винятковою відповідальністю, ретельно і всебічно вивчаємо проблему і реальні можливості її з'язання з тим, щоб взяти на себе зобов'язання по знищенню ядерної зброї з якнайповнішим знанням наслідків цього.

Серйозні люди розуміють, що перед тим, як давати згоду на щось, то про це «щось» треба досконально знати. Прикладом саме такого підходу є лінія Сполучених Штатів Америки. Що тут показово? Адміністрація США була серед співавторів Договору СТАРТ 1, отже, мала змогу багато що з'ясувати для себе, оцінити вже в ході розробки документу. І ось за таких обставин сенату США знадобилося більше року на вивчення Договору СТАРТ і всіх наслідків його виконання для безпеки і економіки держави, перш ніж цей Договір було схвалено. Що ж до України з її незрівнянно меншим фаховим потенціалом у даній галузі, то вона витрачає надзвичайно багато зусиль і енергії, аби прискорити прийняття аналогічного рішення із, зрозуміло, повним знанням справи.

Запитання: Московські засоби масової інформації розповсюдили переклад статті Уільяма Поттера «Ядерный спусковой крючок Украины», яка була опублікована в газеті «Нью-Йорк таймс». Її автор зробив такий прогноз: «З першим великим зовнішньополітичним викликом адміністрації Клінтона, можливо, доведеться зіштовхнутися в Україні». Як би Ви прокоментували це. Ви мали телефонну розмову з новим Президентом США майже відразу після його обрання, тим більше, що Ви вже контактували з Б. Клінтоном?

Відповідь: Так, у мене відбулася телефонна розмова з Б. Клінтоном майже відразу після його обрання Президентом США. З неї я виніс переконання, що плідний діалог і співробітництво, основи яких були закладені спільно з адміністрацією Президента Дж. Буша, успішно розвиватимуться. В усякому разі, з свого боку я робитиму все можливе для того, щоб партнерство, співробітництво і дружні стосунки між українським і американським народами міцніли і поглиблювались.

Запитання: Леоніде Макаровичу, чи може бодай одна із 176 стратегічних ракет, які розташовані на території України, бути запущеною з якогось центру? Який тут контроль з боку Президента України?

Відповідь: Насамперед треба відзначити, що технічні можливості системи централізованого бойового керування ракетними військами стратегічного призначення дають змогу здійснити як вибірний пуск однієї чи кількох міжконтинентальних балістичних ракет з числа дислокованих на території України, так і одночасний пуск усіх 176 ракет. При цьому всі названі пуски можуть здійснюватися лише за командами Президента Російської Федерації, котрий повністю контролює систему централізованого бойового керування ракетними військами стратегічного призначення.

Про контроль з мого боку. Сьогодні в мене є можливість блокувати несанкціоноване застосування ядерної зброї з території нашої держави. І реалізується це таким чином: для органів керування з'єднань і частин ракетних військ стратегічного призначення, дислокованих на землі України, встановлені спеціальні сигнали, що дають змогу блокувати пуск міжконтинентальних балістичних ракет тоді, коли наказ на проведення пуску не узгоджено з Президентом України. З цією ж метою встановлено спеціальний прямий зв'язок з командуванням стратегічних ядерних сил, розташованих на українській землі.

Разом з тим я не маю і не прагну одержати технічні можливості для самостійного запуску ракет з ядерними боєголовками.

Запитання: В офіційних документах і в матеріалах журналістів здебільшого йдеться просто про ракети. Але ж це цілі складні технічні комплекси. Просили б Вас схематично накреслити процес ліквідації такої зброї. І ще: від кого і якою мірою нам потрібна фінансова і технічна допомога у цій справі?

Відповідь: Україна бачить процес ліквідації ядерної зброї, розташованої на її території, в комплексному й водночас рівнопропорційному з іншими державами, які підписали 23 травня 1992 року Лісабонський протокол до Договору про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь (тобто Білорусь, Казахстан, Російська Федерація, Україна), знищенні цієї зброї.

Говорячи про комплексний підхід, ми маємо на увазі одночасну ліквідацію ядерних боєголовок, носіїв, що належать до них, шахтних пускових установок і пунктів керування.

Усі ядерні боєприпаси, що перебувають на українській землі, будуть ліквідовані відповідно до досягнутих домовленостей та розробленого графіка під міжнародним контролем.

Інші об'єкти, які підлягають знищенню за Договором про скорочення стратегічних ядерних озброєнь, повинні скорочуватися рівнопропорційно на території Білорусі, Казахстану, Російської Федерації та України як за кількістю, так і за строками.

Хочу звернути увагу на важливий момент: для безпечної експлуатації ядерних боєприпасів, засобів доставки та інших об'єктів стратегічних ядерних сил у період до повної їх ліквідації необхідне гарантоване технічне забезпечення від Російської Федерації як держави, що здійснює їх виробництво.

Про допомогу. Справді, обмежені економічні можливості України, з одного боку, складність технологій знищення засобів доставки ядерних боєприпасів — з іншого диктують необхідність фінансової допомоги від заінтересованих держав для виконання комплексної програми ліквідації ядерної зброї на території нашої держави. При цьому, зокрема, розрахунки між Україною та Російською Федерацією з питань безпечного утримання, вивезення, розкомплектування та знищення ядерних боєприпасів повинні здійснюватися з урахуванням права України на матеріальні цінності, що містяться в них.

Віталій ВОЗІАНОВ,
Олексій ТРОЦЕНКО,
кор. Укрінформ.

Продиктовано в номер

ПОДАРУНОК ДІТЯМ

Віце-прем'єр-міністр України Микола Жулинський прийняв делегацію з Данії на чолі з послом Данії в Україні паном Хрістіаном Фабер-Родом. Представники фірми «Ново Нордіск», генеральний менеджер пан Ентоні Елфіск та координатор Управління східного регіону Люба Романова повідомили про рішення фірми передати в подарунок дітям, хворим на діабет, партію інсуліну на суму 1 млн. доларів. Офіційний акт передачі має відбутися 12 січня 1993 року. Під час зустрічі обговорено порядок зберігання, обліку та передачі лікарням інсуліну. Відповідно до побажання гостей з Данії 150 тисяч флаконів інсуліну та 300 індивідуальних пристроїв для дітей з запасом ліків на 1 рік будуть розподілені між областями України.

Б. ОМЕЦИНСЬКИЙ.

ВІДРОДЖЕННЯ — ЧЕРЕЗ ОСВІТУ

Еколого-радіаційна ситуація, що склалася на Україні, потребує переходу свідомості і мислення до нових орієнтирів. Необхідне науково обгрунтоване повернення до принципів гармонії людини і природи, яке формується на всіх етапах виховання і освіти.

Саме цим проблемам присвячений міжнародний робочий семінар «Екологічна освіта в контексті аварії на Чорнобильській АЕС», підготовлений в рамках ЮНЕСКО, який розпочав свою роботу 14 грудня в Києві.

В перший день його роботи учасників семінару привітав міністр охорони навколишнього природного середовища України Юрій Костенко.

Наступного дня семінар продовжив роботу в групах: «Екологічна етика, освіта і усвідомлення ноосфери», «Неурядові організації і засоби масової інформації про підвищення екологічної занепокоєності населення», «Урбоекологічні аспекти підготовки спеціалістів», «Форми і методи екологічної освіти».

Сьогодні учасники семінару відвідають Чорнобильську АЕС.

Робота семінару триватиме до 19 грудня.

Тамара ПАХОЛОК.

КОНКУРС ПРОДОВЖЕНО

Днями Кабінет міністрів України задовольнив клопотання Мінчорнобиля про продовження строку проведення міжнародного конкурсу проектів щодо майбутнього четвертого блока ЧАЕС. Якщо раніше учасники конкурсу мали подати розробки на розгляд журі до кінця цього року то тепер — до 26 квітня 1993 року.

Рішення прийнято через багаточисельні звернення конкурсантів. Враховано також, що перед ними стоїть надзвичайно складне завдання. Учасники, які вже встигли подати проекти, можуть їх доопрацювати.

Олексій БРЕУС.

КРИМСЬКІ НОВИНИ

● Постійна комісія ВР Криму з питань законодавства, законності та правопорядку рекомендує десятій сесії кримського парламенту, яка розпочне свою роботу сьогодні, включити до порядку денного звіт про роботу комісії, утвореної на попередній сесії для розслідування подій 1, 5 та 6 жовтня в Алушті та Сімферополі.

● Голова Союзу Комуністів Криму Л. Грач розповсюдив через засоби масової інформації заяву, в якій говориться: згідно зі статтею 119, пункт І Конституції Республіки Крим вношу пропозицію включити до порядку денного десятої сесії ВР Криму питання про звернення Союзу комуністів Криму щодо відтворення оновленої країни Рад. Таке звернення, підкреслюється в заяві голови СКК, було направлено до ВР Криму 27 жовтня, але залишилося без відповіді.

● На зборах виборців Севастополя проаналізована робота Всекримського руху виборців за Республіку Крим у місті. Учасники зборів прийняли звернення до народних депутатів Росії. У ньому говориться, що севастопольці обурені ставленням до себе з боку Росії, яка «покірливо здає свої міста разом з російським народом всупереч його волі іншій державі, як це відбулося в Севастополі і в Криму в цілому». Збори виборців Севастополя вимагають від народних депутатів та керівництва РФ провести переговори між главами парламентів Росії, України та Республіки Крим і міста Севастополя про вирішення кримської проблеми і статусу Севастополя.

Олександр ПІЛАТ.

БЕЗ ПРОКУРАТУРИ НЕ ПОМІЧАЛИ!

Недавно комісія Генеральної прокуратури України перевірила додержання природоохоронних законів у регіоні Чорного та Азовського морів. Виявлені серйозні порушення з боку Мінсільгоспу, Держкомітетів з житлового і комунального господарства та з рибного господарства і рибної промисловості, Мінтрансу. Тим часом органи Мінприроди і Міністерства охорони здоров'я не використовують свої повноваження, здебільшого займаються дріб'язковими питаннями, а часом вдаються і до окозамилювання. Місцева влада часто розбазарює кошти, які слід спрямувати на природоохоронну діяльність, дозволяє незаконні забудови, потурає порушенням тощо. Матеріали жодного порушення не передано до слідчих органів. За результатами перевірки комісії порушено 13 кримінальних справ. Враховуючи серйозність ситуації в регіоні, результати цієї перевірки сьогодні будуть обговорені на засіданні колегії Генпрокуратури. На нього запрошені представники згаданих міністерств і відомств, громадськості, депутати Верховної Ради, урядовці.

Леонід ГАШИНЬ.

ЗЛОЧИННІСТЬ І СПРАВДІ ОРГАНІЗОВАНА. ЧИ НЕ ТАК?

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

злочинності переклав на парламент:

— Риба псується з голови. Верховна Рада сама спокушає людей до порушення законів. Але простий громадянин за це сідає до тюрми, а злочинець з Верховної Ради сидить тут спокійно.

Звичайно, різкість висловлювань депутата Івана Макара не всім сподобалася у цьому залі, але, мабуть, іншої форми звернути увагу на порушення законів у самому депутатському корпусі він не знайшов. Іван Макар порушив також питання дозволу носити зброю. Він переконаний, що такий дозвіл повинні мати всі громадяни.

Комерційна діяльність малих підприємств, що утворилися під крилом державних, фінансові операції комерційних банків, уникнення сплати податків — ось проблеми, які гостро поставив у своєму виступі на сесії депутат Віталій Черненко. Він звернув, зокрема, увагу на те, що «зелене світло» цим структурам дають саме державні чиновники, котрі мають надто обмежені доходи і тому, мабуть, не гребують хабарами за послуги. Тож логічною видається пропозиція депутата про введення системи декларації доходів сімей державних керівників, у тому числі й депутатів, а також осіб, котрі братимуть участь у реалізації програми приватизації державного майна.

Виступаючи від імені Народної Ради, депутат Іван Заєць виклав позицію цієї фракції. Йдеться, зокрема, про недоцільність використання Національної гвардії не за призначенням, збереження управління у боротьбі з організованою злочинністю у складі МВС України із статусом республіканського органу. Народна рада запропонувала створити з депутатів парламенту комісію у боротьбі з організованою злочинністю, а в перспективі створити при Кабінеті міністрів відповідний орган на правах відомства.

Перший заступник Генерального прокурора України депутат Юрій Гайсинський, звернув увагу колег на те, що парламент, ухваливши ринкові закони, не прийняв законів про відповідальність за їх порушення. Прокуратура республіки виступила з ініціативою змінити підслідність кримінальних справ таким чином, щоб саме прокуратура мала можливість зосередити увагу на розслідуванні злочинів проти економіки. На жаль, констатував Ю. Гайсинський, Комісія з питань правопорядку та боротьби із злочинністю відхилила цю пропозицію. Щодо системи ліцензій, то, зауважив Юрій Олександрович, це є адміністрування, а слід включити ринкові механізми, коли б, приміром, ліцензії продавалися з аукціонів.

Обговорення питання завершив міністр внутрішніх справ України, генерал-полковник Андрій Василишин. Він, зокрема, наголосив, що в діяльність органів внутрішніх справ втручаються некомпетентні люди, котрі не знають цієї системи і намагаються вчити, як треба працювати. Недавню публікацію в «Голосі України» про намагання розігнати службу в боротьбі з організованою злочинністю міністр назвав «чистою брехнею, образою, приниженням не тільки міністра, а й колегії міністерства, системи взагалі». «Тут нема жодного слова правди», — переконував депутатів міністр.

— Я особисто створював цю службу, — сказав Андрій Василишин далі. — Категорично заявляю: її ніхто не розганяв, навпаки, ми її змінили. Я вважаю, що буде неправильно, якщо ця служба не підпорядковуватиметься начальникам управлінь внутрішніх справ. Інакше це повна недовіра до начальників управлінь. Це безконтрольність. Це буде 37-й рік, якщо ми не знатимемо, хто що робить...

Не буду сперечатися з міністром. Але організована злочинність справді дуже й дуже організована. Чи не так?

Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач.

Приєднуйтесь!

Відроджується колиска Кобзаря

Два місяці минуло відтоді, як рука палія перетворила на попіл відтворену до 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка хату його батьків у колишньому селі Кирилівці Звенигородського району.

Хвилю обурення і гніву викликав нечуваний акт вандалізму. Сотні телеграм, листів співчуття і підтримки надійшло на адресу обласного Шевченківського комітету, історико-культурного заповідника «Батьківщина Т. Г. Шевченка».

Міністерство культури України на відновлення національної святині — колиски Тараса — виділило 2 мільйони карбованців. По кілька десятків тисяч карбованців у фонд «Хата Шевченка» переказали промислові підприємства Черкащини, колгоспи, що носять його ім'я, автопідприємства, банки, Спілка художників України, комерційні структури. Та найбільше вражають скромні пожертви від тих, хто сам потребує допомоги і захисту — від дітей і людей старшого покоління. Ветеран війни Василь Шевченко пожертвував 150 карбованців, Марія Войнаровська, Григорій Боровик, Олекса Шишко — по 100 карбованців, Микола Грищик — 500, посол України в Німеччині, земляк з Черкащини Іван Пісковий — 1000 карбованців. Золотоніська середня школа № 6 внесла 2 тисячі 608 карбованців, Соколівська Тальнівського району — 1136, Світковська № 5 Городищенського району — 280... Воістину невичерпна любов народу і співстраждання до свого поета.

Грудневої днини на місці спаленої хати Кобзаря бригада народних умільців поклала перші колоди дубового зрубу. Знову почалася копітка (й що казати — коштом дорога) праця по відтворенню старовинної оселі. Хто хоче прилучитися до цієї святої справи — може переказати й свою дещицю у Шевченківський фонд на розрахунок № 702804 у Черкаській обласній дирекції Укрсоцбанку, МФО 354013.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Так і живемо

СОЦ-КУЛЬТ-СП

АНЕКДОТ ПРО БОЖЕВІЛ

(«НАВЧИТЕСЯ ПЛАВАТИ — НАЛЛЄМО ВОДИ»

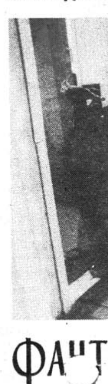
Як ви гадаєте, що краще: потерпати від голоду в палаці чи бути ситим у хатині? Правильно — ситим. Бо коли нічого їсти, краса приміщення якось не надихає... Та Анатолій Фурман, начальник управління Державної податкової інспекції Мінфіну України вважає — навпаки. Принаймні, мені так здалося, коли почула його виступ на засіданні круглого столу Спілки виробників і підприємців та Федерації профспілок України, присвяченому обговоренню питань державної підтримки соціально-культурних об'єктів трудових колективів.

Відомо, що по об'єктах «соцкультпобуту», а простіше — дитячих садках, палацах культури, їдальнях, піонерських таборах, базах відпочинку проходить нині, як сказав колись представник Президента по Радянському району столиці Володимир Олійник, «своєрідна лінія фронту». Точніше: невигідно за таких умов утримувати ці об'єкти, отож деякі директори підприємств продають їх, здають в оренду, одним словом, намагаються позбутися. І їх можна зрозуміти, адже, як зауважив учасник засідання цього круглого столу генеральний директор Київського заводу «Буревісник», Віталій МАЙКО: «Якби державні підприємства не будували житла, не мали дитячих садків, бібліотек і т. п., зарплата робітників була б такою ж, як у СП чи МП». (Побудувати сьогодні 16-поверховий будинок коштує 120 мільйонів карбованців).

Українська національна компанія «Укрсільгоспмаш», за словами її президента Олександра Булиженка, ухвалила рішення не передавати об'єкти соцкультпобуту ніяким СП і МП. Більше того — не лише не «розгубили» ці об'єкти, а й продовжують їх будівництво, хоча на такі потреби витрачається близько 4 мільярдів карбованців на рік. Втішно, але не скрізь так: лого та пот пинили сво були переда заціям 825 бів і бібліо **700 підлітк** ДЮСШ, бл ровчих дитя логічна сит дошкільним таких умов ження укра загрожує поки відро не, інше п далі.

Про спор

Несподіван

ФАКТ

В Одеському Таруна народи та топтати ног довелося його

«Мачухою» ва, в якої вже івна прийшла ня біологічног ли за цей час

Ось так і о пових. Назвал Він буквально варто їй на х кличе її

За с... ере мально.

На знімках: обід варимо р

...нність і справді ...ована. Чи не так?

...ння. ...3-й стор.).

...лав на пар... ...ться з голови. ...сама споку... ...рушення за ...ті громадя... ...до тюрми, а ...ховної Ради ...айно.

...ість вислов... Івана Мака... ...ався у цьо... ...іншої ...увагу на по... ...самому де... ...сі він не ...акар пору... ...дозволу ...перекона... ...ал повинні ...

...альність ма... ...що утвори... ...державних, ...комерцій... ...ння сплати ...проблеми, ...у своєму ...депутат Ві... ...звернув, ...те, що «зе... ...структурам ...ні чинов... ...надто об... ...тому, ма... ...хабарами ...ічною ви... ...депутата ...системи дек... ...ній держа...

вних керівників, у тому числі й депутатів, а також осіб, котрі братимуть участь у реалізації державної програми приватизації державного майна.

Виступаючи від імені Народної Ради, депутат Іван Заєць виклав позицію цієї фракції. Йдеться, зокрема, про недоцільність використання Національної гвардії не за призначенням, збереження управління у боротьбі з організованою злочинністю у складі МВС України із статусом республіканського органу. Народна рада запропонувала створити з депутатів парламенту комісію у боротьбі з організованою злочинністю, а в перспективі створити при Кабінеті міністрів відповідний орган на правах відомства.

Перший заступник Генерального прокурора України депутат Юрій Гайсинський звернув увагу колег на те, що парламент, ухваливши ринкові закони, не прийняв законів про відповідальність за їх порушення. Прокуратура республіки виступила з ініціативою змінити підслідність кримінальних справ таким чином, щоб саме прокуратура мала можливість зосередити увагу на розслідуванні злочинів проти економіки. На жаль, констатував Ю. Гайсинський, Комісія з питань правопорядку та боротьби із злочинністю відхилила цю пропозицію. Щодо системи ліцензій, то, зауважив Юрій Олександрович, це є адміністрування, а слід включити ринкові механізми, коли б, приміром, ліцензії продавалися з аукціонів.

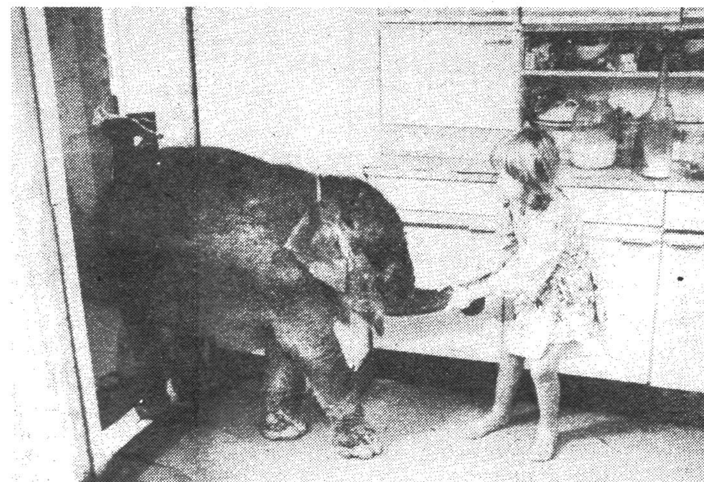
Обговорення питання завершив міністр внутрішніх справ України, генерал-полковник Андрій Василишин. Він, зокрема, наголосив, що в діяльність органів внутрішніх справ втручаються некомпетентні люди, котрі не знають цієї системи і намагаються вчити, як треба працювати. Недавню публікацію в «Голосі України» про намагання розігнати службу в боротьбі з організованою злочинністю міністр назвав «чистою брехнею, образою, приниженням не тільки міністра, а й колегії міністерства, системи взагалі». «Тут нема жодного слова правди», — переконував депутатів міністр.

— Я особисто створював цю службу, — сказав Андрій Василишин далі. — Категорично заявляю: її ніхто не розганяв, навпаки, ми її змінили. Я вважаю, що буде неправильно, якщо ця служба не підпорядковуватиметься начальникам управлінь внутрішніх справ. Інакше це повна недовіра до начальників управлінь. Це безконтрольність. Це буде 37-й рік, якщо ми не знатимемо, хто що робить...

Не буду сперечатися з міністром. Але організована злочинність справді дуже й дуже організована. Чи не так?

Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач.

Несподіваний ракурс

ФАНТАСТИЧНИЙ ФАНТИК

В Одеському зоопарку у подружжя індійських слонів Венді і Таруна народився малюк. Та з перших хвилин мати почала бити та топтати ногами свого сина. Щоб врятувати слоненяті життя, довелося його забрати.

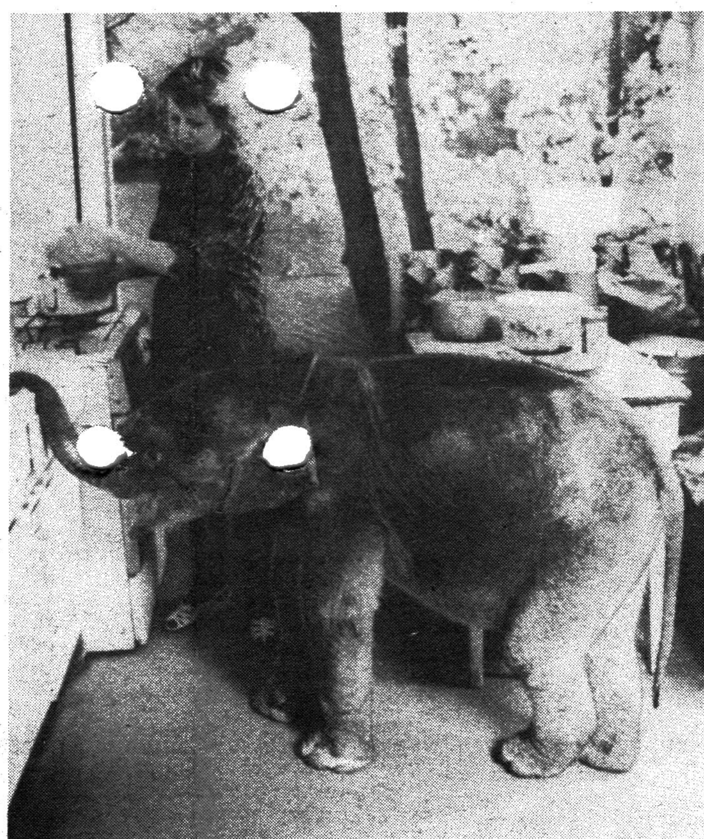
«Мачухою» стала завідуюча секцією хижаків Людмила Попова, в якої вже був досвід. Десять років тому Людмила Миколаївна прийшла на роботу до Одеського зоопарку після закінчення біологічного факультету ОДУ і які лише звірятка не побували за цей час у її домі.

Ось так і опинилося слонятко у малогабаритній квартирі Попових. Назвали його Фантиком, важить він уже 130 кілограмів. Він буквально «хвостиком» ходить за своєю прийомною матір'ю, варто їй на хвильку вийти, як він починає жалібно трубити — кличе ї...

За сп...ереженнями ...ціалістів, слоненя розвивається нормально.

На знімках: молодша донька Попових Юля з Фантиком; обід варимо разом.

Фото І. ПАВЛЕНКА.

ПОЧАТОК ПРА...

Принаймні директор українсько-американського Бюро захисту прав людини, презентація якого відбулася 12 грудня, заявив, що організації, яка б захищала права людини в Україні, поки що не було. Директор Бюро — відомий правозахисник Семен Глузман. Разом з Зиновієм Антонюком вони — співголови Громадської ради. Американську правозахисну організацію Union of Councils — спонсора і співзасновника Бюро на презентації представляли її Президент Памела Койен, директор Майка Нафталін і член правління Леонід Стонов. Бюро є громадською добровільною організацією, метою якої є збір і розповсюдження інформації про порушення прав людини в Україні, допомога незаконно репресованим і сприяння у побудові правової держави в Україні.

Семен Глузман, виступаючи на презентації, сказав, що Україні для того, щоб стати правовою державою на зразок США, потрібно не менше кількох десятків років. І тут потрібен правовий — перш за все інформаційний вплив на законодавців і громадян з метою прийняття демократичних законів.

У необхідності правозахисної діяльності в Україні, яка є однією з так званих нових посттоталітарних держав, говорила Памела Койен, мотивуючи це тим, що навіть у США, які вважаються лідером (не взірцем) у русі до ідеалу правової держави, необхідність існування громад...

Презентаці...

ської правозах... ції безперечна... сягненням мол... кої держави го... зивали збереже... нального миру... той факт, що ... ських засново... представники ... нальностей. Д... паючи на през... Леонід Стонов... жоден з мі... конфліктів на ... ньго СРСР не... собі — всі во... но роздмухані ... владою. Тому ... дань Бюро на... хідність створ... ранього упер... дібних конфлі...

Багато гово... про необхідн... проблеми репр... атрії. Політич... ків тоталітарна... щувала позасу... дами і її жерт... і посьогодні. ... осіб таким чин... «психушках» ... годні, коли п... намагаються д... гляду справ і ... винно репресов... дати виявле... Так, Євген З... Бюро, повідом... соратниками ... СБУ список ре... політичними м... римали відпов... вають покара... нальні злочинн... ло відомо, оди...

Приєднуйтесь!

...роджується колиска Кобзаря

...нуло відтоді, ...перетворила ...ну до 175-...дження Та... ...хату його ...ньому селі ...игородського ...

...ня і гніву ...акт ван... ...леграм, лис... ...ирники на... ...обласного ...комітету, ...ного заповід... ...щина Т. Г. ...

...культури Ук... ...ення націо... ...колиски ...ило 2 міль... ...По кілька ...карбованців у фонд «Хата Шевченка» переказали промислові підприємства Черкащини, колгоспи, що носять його ім'я, автопідприємства, банки, Спілка художників України, комерційні структури. Та найбільше вражають скромні пожертви від тих, хто сам потребує допомоги і захисту — від дітей і людей старшого покоління. Ветеран війни Василь Шевченко пожертвував 150 карбованців, Марія Войнаровська, Григорій Боровик, Олекса Шишко — по 100 карбованців, Микола Грищик — 500, посол України в Німеччині, земляк з Черкащини Іван Пісковий — 1000 карбованців. Золотоніська середня школа № 6 внесла 2 тисячі 608 карбованців, Соколівська Тальнівського району — 1136, Світковська № 5 Городищинського району — 280... Воістину невичерпна любов народу і співстраждання до свого поета.

Грудневої днини на місці спаленої хати Кобзаря бригада народних умільців поклала перші колоди дубового зрубу. Знову почалася копітка (й що казати — коштом дорога) праця по відтворенню старовинної оселі. Хто хоче прилучитися до цієї святої справи — може переказати й свою дещицю у Шевченківський фонд на розрахунок № 702804 у Черкаській обласній дирекції Укрсоцбанку, МФО 354013.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Не може бути!

ЗАКОРКОВАНИЙ ПАЦЮК

На столичній вулиці імені Руставелі, де абсолютно всі будинки потребують капремонту, оголошено стан війни: у наступ на мешканців цих руїн пішли пацюки. Не змогли дати ради ні санепідемстанція, ні численні спеціалізовані кооперативи. Але от увірвався терпець одному чоловікові з будинку № 38. Він не пошкодував грошей, купив на базарі свіжої свинини, викачав її у дрібно порізаному корку й підкинув ті пігулки своїм ворогам, розраховуючи на те, що корок, забиваючи шлунок, не пропускатиме повітря і пацюк просто-напросто лусне!

Результат — фантастичний: напасть відступила.

Наталія КУЗЯ.

Київ.

Коротко

ПРИВАТИЗ...

Державна ... Камінь-Каширс... особі її голови ... рика уклала до... продажу майна... побуткомбінату... багатопрофільн... вом «Залізнич... та Києва на су... карбованців. Н... той факт, що м... да ще не прий...

СЛОВО ЗА...

Кримська кра... потатися перед ... національно-виз... тафи Джемілєва... Клопотання зат...

Є ЩЕ СИЛА...

Своєрідно ви... ків на кіровогра... над полями кол... два місяці підн... під цукрові бур... чились у цьому... проектування В... ро відділу гол...

Кіровоградс...

МОВЧАТЬ ...

У Хмельниць... рейси — нема ... пустки. Майже ... рів виготовлен... комплектуючих ...

СЕКС У НА...

У Рівному ді... кликала гострий... пагує насилля, ... закрити цей кан... рені Київською ... у переписі її пе... припинила тран... ні: «Доле», де т...

...що краще: ...лоду в па... ...тим у хати... ...ситим. Бо ...краса при... ...надихає... ...урман, нача... ...Державної ...ції Мінфі... ...— навпа... ...ни так зда... ...його ви... ...круглого ...обників і ...Федерації ...аїни, присвя... ...питань ...имки соці... ...об'єктів ...ів.

...по об'єктах ..., а просто... ...садках, пала... ...альних, піо... ..., базах від... ...нині, як ...представник

Так і живемо

СОЦ-КУЛЬТ-СПОРТ: АНЕКДОТ ПРО БОЖЕВІЛЬНИХ

(«НАВЧИТЕСЯ ПЛАВАТИ — НАЛЛЄМО ВОДИ»)

Президента по Радянському району столиці Володимир Олійник, «своєрідна лінія фронту». Точніше: невигідно за таких умов утримувати ці об'єкти, отож деякі директори підприємств продають їх, здають в оренду, одним словом, намагаються позбутися. І їх можна зрозуміти, адже, як зауважив учасник засідання цього круглого столу генеральний директор Київського заводу «Буревісник», Віталій МАЙКО: «Якби державні підприємства не будували житла, не мали дитячих садків, бібліотек і т. п., зарплата робітників була б такою ж, як у СП чи МП». (Побудувати сьогодні 16-поверховий будинок коштує 120 мільйонів карбованців).

Українська національна компанія «Укрсільгоспмаш», за словами її президента Олександра Булиженка, ухвалила рішення не передавати об'єкти соцкультпобуту ніяким СП і МП. Більше того — не лише не «розгубили» ці об'єкти, а й продовжують їх будівництво, хоча на такі потреби витрачається близько 4 мільярдів карбованців на рік. Втішно, але не скрізь так: протягом минулого та поточного року припинили своє існування або були передані іншим організаціям 825 робітничих клубів і бібліотек, **ліквідовано 700 підліткових клубів,** 30 ДЮСШ, близько 200 оздоровчих дитячих таборів. Аналогічна ситуація з дитячими дошкільними закладами... За таких умов процес відродження української культури загрожує стати хронічним: поки відроджуватимемо одне, інше помиратиме, і так далі.

Про спорт годі й казати. Особливо — про профспілковий. Хоча й дали Україні ДЮСШ профспілок нинішнього року 55 відсотків олімпійців, якщо ситуація з фінансуванням не поліпшиться, через рік жодної такої школи у нашій державі не буде. Виживуть лише ті, що підпорядковані Міністерству народної освіти: зарплата тренерам там вдвічі вища порівняно з профспілковими, а витрати на кожну дитину — в шість разів.

Всі учасники круглого столу з СВП говорили про необхідність однакового підходу з боку держави до фінансування об'єктів соцкультпобуту. Адже і діти всі — наші, і дорослі — теж. Аж ні. «У вас же матеріально-технічна база краща, ніж у державних закладів», — сказав А. Фурман, про якого йшлося вище, Віталію Майку. Він має рацію — підприємства колишнього ВПК колись жили досить непогано, і досі ніхто не знає, за словами Валентини Коваленко, головного консультанта Комісії Верховної Ради України з питань планування, бюджету, фінансів і цін, — скільки витрачали і витрачають в Україні на ВПК.

Отож заклади Міносвіти — державні. «А ми ж чиї?» — питали директори державних підприємств... Сподіваюсь, дійдуть згоди директори з СВП із депутатами Верховної Ради та членами Кабінету Міністрів, яким будуть направлені на розгляд пропозиції учасників цього засідання. Бо інакше нам з вами доведеться стрибати з вишки у пустий басейн: із 22 басейнів столиці України 18 стоять без води — нічим платити.

Катерина ВОРОНЕНКО.

Голос України

й ракурс

СТ..ИЧНИЙ ФАНТИК

...зоопарку у подружжя індійських слонів Венді і ... малюк. Та з перших хвилин мати почала бити ... свого сина. Щоб врятувати слоненяті життя, ...брати.

...а завідуюча секцією хижаків Людмила Попо... досвід. Десять років тому Людмила Микола... роботу до Одеського зоопарку після закінчен... факультету ОДУ і які лише звірятка не побува... домі.

...илося слонятко у малогабаритній квартирі По...го Фантиком, важить він уже 130 кілограмів. ...остиком» ходить за своєю прийомною матір'ю, ...ку вийти, як він починає жалібно трубити —

...нями ...ціалістів, слоненя розвивається нор-

...олодша доњка Попових Юля з Фантиком; ...м.

Фото І. ПАВЛЕНКА.

ПОЧАТОК ПРАВОЗАХИСТУ?

Принаймні директор українсько-американського Бюро захисту прав людини, презентація якого відбулася 12 грудня, заявив, що організації, яка б захищала права людини в Україні, поки що не було. Директор Бюро — відомий правозахисник Семен Глузман. Разом з Зиновієм Антонюком вони — співголови Громадської ради. Американську правозахисну організацію Union of Councils — спонсора і співзасновника Бюро на презентації представляли її Президент Памела Койен, директор Майка Нафталін і член правління Леонід Стонов. Бюро є громадською добровільною організацією, метою якої є збір і розповсюдження інформації про порушення прав людини в Україні, допомога незаконно репресованим і сприяння у побудові правової держави в Україні.

Семен Глузман, виступаючи на презентації, сказав, що Україні для того, щоб стати правовою державою на зразок США, потрібно не менше кількох десятків років. І тут потрібен правовий — перш за все інформаційний вплив на законодавців і громадян з метою прийняття демократичних законів.

У необхідності правозахисної діяльності в Україні, яка є однією з так званих нових посттоталітарних держав, говорила Памела Койен, мотивуючи це тим, що навіть у США, які вважаються лідером (не взірцем) у русі до ідеалу правової держави, необхідність існування громад-

Презентації

ської правозахисної організації безперечна. Головним досягненням молодої української держави гості з США називали збереження міжнаціонального миру в Україні. І той факт, що серед українських засновників Бюро є представники різних національностей. До речі, виступаючи на презентації Бюро, Леонід Стонов заявив, що жоден з міжнаціональних конфліктів на терені колишнього СРСР не виник сам по собі — всі вони були штучно роздмухані і спровоковані владою. Тому одним з завдань Бюро називалася необхідність створення системи раннього упередження подібних конфліктів.

Багато говорили присутні про необхідність вирішення проблеми репресивної психіатрії. Політичних противників тоталітарна система знищувала позасудовими методами і її жертви страждають і посьогодні. Приблизно 200 осіб таким чином ховалися у «психушках» щороку, і сьогодні, коли правозахисники намагаються добитися перегляду справ і витягти безвинно репресованих, переглядати виявляється нічого. Так, Євген Захаров, член Бюро, повідомив, що вони з соратниками подавали до СБУ список репресованих за політичними мотивами і отримали відповідь: всі відбувають покарання за кримінальні злочини. Але, як стало відомо, один з них, Юрій Абрамов (Одеса), уже протягом трьох тижнів голодує на знак протесту. Його ув'язнено було ще у 1984 році за зґвалтування, яке відбулося у 1980 році.

А Майка Нафталін висловив надію, що українські урядові кола висловлять протест проти «акту міжнародного тероризму», який відбувся у Бішкеку, під час міжнародної правозахисної конференції. Там працівники узбецького КДБ після обрання її головою Середньоазійського правозахисного бюро заарештували відомого правозахисника Абдуманола Пулатова і ще деяких учасників конференції. А конференція проходила у Бішкеку за особистим запрошенням Президента Киргизстану Аскара Акаєва, який сьогодні намагається зробити вигляд, що непричетний до арешту Пулатова.

На запитання вашого кореспондента, чи буде співпрацювати Бюро з Українською правничою фундацією, Віталій Крюков, член Опікунської ради УПФ, відповів: будемо координувати свою діяльність. І, нарешті, на запитання, чи можна сьогодні провести щось на зразок Нюрнберзького процесу над ідеологією більшовизму, більшість присутніх висловилася без оптимізму: всі ми, мовляв, вийшли з тоталітарного минулого. Хто матиме моральне право бути суддями? Хоча Бюро, звичайно, збирає таку інформацію. Для майбутнього?

Костянтин ПАРИШКУРА.

Буває...

З днем народження, «Федя»!

У Вінниці нещодавно народився молодіжно-пенсійний, сексуально-правовий, гумористично-жіночий додаток до газети обласної держадміністрації «Подолія». І назвали його **«Бей первым, Федя!..».**

На трамвайних зупинках, у чергах обговорюють вже не тільки «Багатих», але й «Федю». **Шкода вінничан. До всіх** проблем постперебудовного періоду ще одна. Ламай голову, чому «Федя», а не «Коля»? Був би «Коля», тоді все ясно, глава адміністрації Микола Анатолійович Дідик. А так ходять різні чутки, мовляв, у Президента є Федя на прикметі.

У третьому номері «Федя» надрукував листа громадянки Л. К., в яку... вселився Чорт. Бідна Л. К. прохає редакцію і читачів допомогти їй вигнати його за територію суверенної Вінницької області. У зв'язку з цим хочу попередити: якщо побачите Чорта — не лякайтеся і не хрестіться. Знайте — він свій. А щодо вигнати? Маю сумніви, чи під силу це редакції й читачам. Втім, якщо облгосадміністрація допоможе...

Володимир ТАРАСЕНКО.

Не може бути!

ЗАКОРКОВАНИЙ ПАЦЮК

На столичній вулиці імені Руставелі, де абсолютно всі будинки потребують капремонту, оголошено стан війни: у наступ на мешканців цих руїн пішли пацюки. Не змогли дати ради ні санепідемстанція, ні численні спеціалізовані кооперативи. Але от увірвався терпець одному чоловікові з будинку № 38. Він не пошкодував грошей, купив на базарі свіжої свинини, викачав її у дрібно порізаному корку й підкинув ті пігулки своїм ворогам, розраховуючи на те, що корок, забиваючи шлунок, не пропускатиме повітря і пацюк просто-напросто лусне!

Результат — фантастичний: напасть відступила.

Наталія КУЗЯ.

Київ.

Коротко

ПРИВАТИЗАЦІЯ ПО-ПОЛІСЬКОМУ

Державна адміністрація Камінь-Каширського району в особі її голови Романа Шпарика уклала договір купівлі-продажу майна будинку райпобуткомбінату з приватним багатопрофільним підприємством «Залізничник-3» з міста Києва на суму 6.430.375 карбованців. Незважаючи на той факт, що місцева райрада ще не прийняла програму приватизації держмайна, щодо права розпоряджатися цим майном Роман Шпарик не мав (міг лише ним управляти). До того ж договір навіть не був нотаріально зареєстрований і, отже, може бути визнаний недійсним.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

СЛОВО ЗА НОБЕЛІВСЬКИМ КОМІТЕТОМ

Кримська крайова організація НРУ вийшла з ініціативою: клопотатися перед Нобелівським комітетом про висунення лідера національно-визвольного руху кримськотатарського народу Мустафи Джемілєва у кандидати на звання Нобелівського лауреата. Клопотання затверджене Всеукраїнськими зборами НРУ.

Микола ЖУКОВ.

Є ЩЕ СИЛА В «ГІДРОСИЛИ»

Своєрідно вирішили проблему неповної зайнятості працівників на кіровоградському заводі «Гідросила». Вони взяли шефство над полями колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району і за два місяці підняли 1000 гектарів зябу, підготували 200 гектарів під цукрові буряки, виорали селянам городи. Особливо відзначились у цьому головний конструктор відділу автоматизованого проектування В. Павлюк, інженер О. Поцілуйко, начальник бюро відділу головного технолога М. Шаршунович та інші.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

МОВЧАТЬ ЛІТАКИ І ГІТАРИ

У Хмельницькому ось уже кілька днів як відмінено усі авіарейси — нема гасу. Працівники авіазагону змушені піти у відпустки. Майже у повному складі подалися у відпустку й майстри виготовлення гітар Ізяславської фабрики — нема фанери й комплектуючих деталей.

Надія ПАКУЛЬКО.

СЕКС У НАС ПОКИ ЩО Є. «ДОЛІ» НЕМА

У Рівному діє комерційний 10-й телеканал. Його діяльність викликала гострий протест крайової організації Руху, оскільки пропагує насилля, мордобій, секс. Дехто пропонує навіть взагалі закрити цей канал. А тим часом рівненські «телеканалії» запідозрені Київською міжнародною комерційною телерадіокомпанією у переписі її передач та у перепродуванні їх. У відповідь МКТ припинила транслювати телесеріал «Доля». Телеглядачі в розпачі: «Доле», де ти?

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

ПОГОДА

Як повідомили нашому кореспонденту синоптики Українського гідрометцентру, сьогодні по Україні буде хмарна з проясненням погода, у східних та південно-східних областях і в Криму опади, налипання мокрого снігу, посилення вітру до 15—20 метрів на секунду. На решті території без істотних опадів, вітер слабкий. Температура повітря вдень — від 1 градуса морозу до 5 градусів тепла.

По Києву та області — без істотних опадів, вітер змінних напрямків, 3—8 метрів на секунду. Температура повітря вдень по Києву 2—4, по області 0—5 градусів тепла.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

...ОРТ: ...НИХ

...тягом мину...го року при...нування або ...шим органі...тничих клу... **ліквідовано ... клубів,** 30 ... 200 оздо...таборів. Ана... з дитячими ...кладами... За ...оцес відрод...кої культури ... хронічним: ...атимемо од...атиме, і так ...ді й казати.

Особливо — про профспілковий. Хоча й дали Україні ДЮСШ профспілок нинішнього року 55 відсотків олімпійців, якщо ситуація з фінансуванням не поліпшиться, через рік жодної такої школи у нашій державі не буде. Виживуть лише ті, що підпорядковані Міністерству народної освіти: зарплата тренерам там вдвічі вища порівняно з профспілковими, а витрати на кожну дитину — в шість разів.

Всі учасники круглого столу з СВП говорили про необхідність однакового підходу з боку держави до фінансування об'єктів соцкультпобуту. Адже і діти всі — наші, і дорослі — теж. Аж ні. «У вас же матеріально-технічна база краща, ніж у державних закладів», — сказав А. Фурман, про якого йшлося вище, Віталію Майку. Він має рацію — підприємства колишнього ВПК колись жили досить непогано, і досі ніхто не знає, за словами Валентини Коваленко, головного консультанта Комісії Верховної Ради України з питань планування, бюджету, фінансів і цін, — скільки витрачали і витрачають в Україні на ВПК.

Отож заклади Міносвіти — державні. «А ми ж чиї?» — питали директори державних підприємств... Сподіваюсь, дійдуть згоди директори з СВП із депутатами Верховної Ради та членами Кабінету Міністрів, яким будуть направлені на розгляд пропозиції учасників цього засідання. Бо інакше нам з вами доведеться стрибати з вишки у пустий басейн: із 22 басейнів столиці України 18 стоять без води — нічим платити.

Катерина ВОРОНЕНКО.

Актуальне інтерв'ю

НАШ ВАУЧЕР РУКАМИ НЕ ПОМАЦАЄШ

Як то кажуть, крига скресла. Кабінет міністрів прийняв постанову № 655 від 25 листопада 1992 року «Про випуск в обіг приватизаційних майнових сертифікатів». Підписали документ перший віце-прем'єр України І. Юхновський і міністр Кабінету міністрів України А. Лобов. Усі громадяни держави мають право на сертифікат у вигляді приватизаційних депозитних рахунків (номінальною вартістю 30 тисяч карбованців) у Ощадбанку України. Приватизаційні майнові сертифікати на загальну суму 1520 мільярдів карбованців будуть зараховані на спеціально відкритий позабалансовий рахунок в Ощадбанку України. Ощадний банк забезпечить відкриття кожному з нас іменного приватизаційного депозитного рахунку на вартість одного приватизаційного сертифіката за умови внесення громадянином першого платежу за об'єкт, який приватизують. Незрозуміло! Саме з цього й почалася наша розмова із начальником головного управління стратегії та методології реформування власності Фонду державного майна В. ВАСИЛЬЄВИМ.

— Вадиме Валерійовичу, відоме прислів'я недвозначно натякає, що українець лише тоді у що-небудь повірить, коли помацає річ руками або ж побачить на власні очі. На відміну від Росії, яка пішла шляхом випуску цінних паперів — ваучерів, ми відкриваємо депозитні рахунки...

— Я вас зрозумів. На відміну від жителів Росії, громадяни України не зможуть продавати свій приватизаційний сертифікат, виставляти його на аукціоні, дарувати. Навіть тоді, коли б він існував у вигляді цінного паперу, який можна помацати. Український сертифікат не виконує в повному обсязі функцій цінного паперу. Річ в тому, що приватизаційний сертифікат існуватиме у вигляді приватизаційних депозитних рахунків у відділеннях Ощадбанку. Як же ви помацаєте рахунок?

До речі, не поспішайте бігти в Ощадбанк відкривати рахунок. Ніхто вам не зробить цього просто так. Іменний приватизаційний рахунок з'явиться тільки тоді, коли, визначившись з об'єктом приватизації, ви принесете відповідні платіжні документи, де буде сказано, кому й скільки перераховувати. Втім, якщо ви вирішили придбати акції якогось підприємства на повний номінал сертифіката, то, відкривши рахунок, його тут же закриють. І помацати ви зможете тільки акції підприємства.

— Але коли я захочу вкласти в якусь справу лише частину коштів депозитного рахунку, а решту притримати для кращих часів. Як бути?

— Немає проблем. Банківські працівники перерахують згідно з платіжними документами зазначену суму, а решта залишиться на вашому іменному рахунку до кращих часів. В такому разі на руки вам видають ощадкнижку. Кошти ніхто на руки не видає. Така сама схема діє і під час використання житлових чеків та земельних бонів. А ось акції, які ви придбали за свій приватизаційний сертифікат, уже можна помацати, продати, подарувати, порвати нарешті... То ваша особиста справа.

У разі смерті власника приватизаційного депозитного рахунку його сертифікат не успадковується. Не встиг придбати акції якогось підприємства, організації — біда. Все піде прахом. Рахунок не успадковується. Таке законодавство на сьогодні. Як буде далі — побачимо. Скажу, що питання це пророблюють у комісіях Верховної Ради. Можливі зміни.

— А хто має право відкрити приватизаційні депозитні рахунки?

— Всі громадяни України, від малого до старого. І ті, хто народиться до 1995 року,— до закінчення терміну реалізації державної програми приватизації.

— Чи зможу я розпорядитися приватизаційним сертифікатом своєї дворічної доньки, яка й слово «сертифікат» ще не вимовить?

— Так. Як батько, відповідно до чинного законодавства. За своїм розсудом. А коли донька виросте, то оцінить, чи правильно батько зорієнтувався: у прибуткове підприємство вклав її кошти чи ні.

Попереджую запитання щодо дідусів і бабусь. Вони не мають права дарувати свій приватизаційний рахунок-сертифікат онукам. Придбані акції — будь ласка. Але, повторюю, право спадковості приватизаційних сертифікатів пророблюють у комісіях Верховної Ради. Можливі зміни.

— Хоч би як там було, але людям похилого віку варто швидше визначитися, куди вкласти свій сертифікат, акції якого підприємства придбати. Водночас старим людям важко зорієнтуватися у світі бізнесу і економіки. Як бути?

— Слушне зауваження. У такому разі варто діяти через інвестиційні фонди. До речі, ми нині подали у парламентські комісії проекти Законів про довірчі товариства та про інвестиційні фонди. Так от: коли я придбаю акції якогось підприємства, то, звичайно, дуже ризикую. Хтозна, можливо, воно через півроку чи рік збанкрутує. Але коли я придбаю акції інвестиційного фонду або вкладу свій сертифікат у інвестиційний фонд, то він диверсифікує мій ризик. Чому? Та тому, що інвестиційна компанія триматиме в руках акції кількох підприємств, і не страшно, коли одне з них збанкрутує. Інші будуть на плаву. Але відтак мої акції дадуть і менші прибутки. Тут діє принцип: якщо тобі зменшили ризик, то поділись прибутками з інвестиційною компанією. Це цілком нормальне явище, такий принцип діє у всіх цивілізованих країнах.

Так що тим громадянам, які ще не визначилися, куди вкладати свій сертифікат, варто діяти через інвестиційні фонди. Досвід Чехії засвідчує ефективність цього напряму. Там було створено десятки інвестиційних компаній, які оперували величезними коштами. Сімдесят два відсотки «ваучерів» чехів осіли саме в інвестиційних компаніях.

Між іншим, саме запропонована схема випуску в обіг приватизаційних майнових сертифікатів дасть можливість людям швидше адаптуватися до ринку вторинних цінних паперів. Це важливо за тієї суцільної низької економічної грамотності населення, яка склалася у державі. Люди пройдуть своєрідний лікбез. Нині ми плануємо випустити масовим тиражем спеціальну методичну листівку, де роз'яснимо громадянам України порядок відкриття своїх приватизаційних депозитних рахунків.

Сьогодні віце-прем'єр-міністр, міністр економіки В. Пинзеник поставив перед нами завдання розробити такий механізм реалізації права на власність, щоб приватизаційний сертифікат був у готівковому обігу. Тоді громадянин зможе продати його кому захоче і за скільки захоче. Як на мене, це було б справедливіше.

— Вадиме Валерійовичу, людей лякає вартість приватизаційного сертифіката — 30 тисяч карбованців. Мовляв, за нинішніх темпів інфляції це — не гроші. Скоро черевики стільки коштуватимуть.

— Не треба плутати грішне з праведним. Сертифікати — це не гроші, а цінні папери — свого роду одна п'ятдесятидвохмільйонна частка державного майна. На вартість сертифіката не впливає інфляція. Його номінал зростає разом із вартістю майна.

— Постановою Кабінету міністрів № 656 від 25 листопада 1992 року затверджено і «Положення про порядок складання та уточнення списків громадян, які мають право на одержання приватизаційних паперів». Справа ця делікатна й тонка. В житті часто виникають ситуації, які неможливо підігнати під якусь одну ідеальну схему. Скажімо, людина переїздить з місця на місце, а «приватизаційні» списки складатимуться і передаватимуться у відділення Ощадбанку лише за місцем проживання.

— Для цього на всіх рівнях виконавчої влади будуть створені комісії для складання і уточнення списків громадян. Ці комісії, а також Центральна, очолювана віце-прем'єр-міністром України В. Пинзеником, стануть тими центрами, куди в разі виникнення якихось непорозумінь може звернутися людина, щоб їй подали конкретну кваліфіковану допомогу, порадили. Комісії на місцях повідомлятимуть людям, у якому відділенні Ощадбанку вони зможуть реалізовувати своє право на власність. Хоча у чотирнадцятьох пунктах «Положення про порядок складання і уточнення списків громадян України, які мають право на одержання приватизаційних паперів», здається, передбачено все, але життя, звичайно, висуне багато питань, котрі доведеться вирішувати безпосередньо комісіям.

Вів розмову Леонід БРОВЧЕНКО.

На порозі приватизації

З метою забезпечення виконання Державної програми приватизації майна державних підприємств Кабінет міністрів України затвердив **Порядок перетворення в процесі приватизації державних підприємств у відкриті акціонерні товариства**, який наводиться нижче:

1. Цей Порядок визначає процедуру перетворення державних підприємств у відкриті акціонерні товариства.

2. Рішення про перетворення державного підприємства у відкрите акціонерне товариство приймається державним органом приватизації на підставі плану приватизації цього підприємства у 10-денний строк з дня його затвердження. План приватизації розробляється і затверджується відповідно до чинного законодавства.

3. Державний орган приватизації у 10-денний строк з дня прийняття їм рішення про перетворення державного підприємства у відкрите акціонерне товариство подає для державної реєстрації товариства заяву на реєстрацію, рішення про створення товариства, а також його тимчасовий статут.

4. Державна реєстрація відкритих акціонерних товариств провадиться в двотижневий строк без стягнення плати в порядку, встановленому для реєстрації господарських товариств.

5. З моменту державної реєстрації відкритого акціонерного товариства активи і пасиви державного підприємства приймаються товариством.

Товариство є правонаступником прав і обов'язків державного підприємства, що приватизується.

6. Рішення державного органу приватизації про створення відкритого акціонерного товариства є також рішенням про випуск акцій цього товариства.

Випуск акцій відкритого акціонерного товариства здійснюється за рахунок його коштів.

7. Реєстрація випуску акцій відкритого акціонерного товариства провадиться у порядку, визначеному Мінфіном.

8. Продаж акцій відкритих акціонерних товариств здійснюється відповідним державним органом приватизації згідно з планом приватизації.

9. До продажу 60 процентів акцій відкритого акціонерного товариства здійснення повноважень правління цього товариства покладається на визначених державним органом приватизації посадових осіб підприємства, що перетворюються в товариство згідно з цим Порядком.

На керівника цього підприємства покладаються обов'язки голови правління відкритого акціонерного товариства.

10. Відкрите акціонерне товариство у своїй діяльності керується законом України «Про господарські товариства», іншим законодавством України.

Прес-служба Прем'єр-міністра України.

Перелік підприємств, які приватизуються

№№ пп	Назва підприємства, код по ЗКПО	Юридична адреса	Класифікація об'єктів з[illegible]о Державно[illegible] програми приватизації
1	2	3	4
1.	Орендне оптове підприємство «Укропткульттовари», 01551848	252138, м. Київ, пров. Охтирський, 4	«В»
2.	Гадяцький сирозавод, 00446842	315870, Полтавська область, м. Гадяч, вул. Будька, 7	«В»
3.	Баранівський фарфоровий завод, 5502812	260550, Житомирська обл., смт Баранівка, вул. Леніна, 55	«В»
4.	Орендне підприємство торгівлі «Херсонський Універмаг», 01563700	325000, м. Херсон, вул. Ушакова, 49	«В»
5.	Орендне оптове підприємство «Укропткульттовари», 01552285	270110, м. Одеса, вул. Фрунзе, 4	«А»
6.	Вінницький завод продовольчих товарів, 05519698	286018, м. Вінниця, вул. К. Цеткін, 15	«В»
7.	«Донецькі зорі», овочевий магазин, 13396979	348055, м. Луганськ, вул. Тітова, 3-а	«А»
8.	Універмаг «Україна», 01564897	252135, м Київ, пл. Перемоги	«В»
9.	Філія Всесоюзного науково-дослідного проектно-технологічного інституту, 13911714	270901, Одеська обл., п. Малодолінський, вул. Шмідта, 48	«В»
10.	Орендне виробничо-комерційне підприємство «Черкасимолоко», 14202167	257008, м. Черкаси, вул. Смілянська, 20	«В»
11.	Орендне підприємство «Спецбуд», 05513810	330006, м. Запоріжжя, вул. Північне шосе, 3-г	«В»
12.	Орендне підприємство «Дріжджзавод», 00383295	324102, м. Кривий Ріг, вул. Лісна, 13	«В»
13.	Орендне підприємство «Завод деревостружкових плит», 00273991	252013, м. Київ, вул. Деревобробна, 5	«В»
14.	Київський молокозавод «Святошине», 05407930	252115, м. Київ, вул. Кричевського, 19	«В»
15.	Орендне підприємство «Львівська парфюмерно-косметична фабрика», 00333894	290016, м. Львів, вул. Шведська, 3	«В»
16.	Одеське обласне орендне підприємство м'ясної промисловості, 00453115	270012, м. Одеса, вул Чкалова, 2-б	«В»

З «гарячих точок»

УРЯД ПОВЕРНУВСЯ, А ВІЙНА ТРИВАЄ

Свято складення зброї, яке за словами мера Душанбе М. Ікрамова, мало відбутися 13 грудня в таджикистанській столиці, на жаль, не відбулося. Лідери збройних угруповань тільки-но розпочали переговори з новим урядом щодо цього питання.

Як стало відомо з військових джерел, майже всі керівники озброєних бойовиків позитивно ставляться до пропозиції повністю припинити вогонь і скласти зброю. Але є серед них і такі, яких називають непримиримими. Це, насамперед, стосується частини загонів, сформованих з памірців — вихідців з Горно-Бадахшанської автономної області Таджикистану. Вони досі значною мірою контролюють Душанбе.

Ці загони обстріляли з БТР і автоматів будинок Душанбинської міліції. На них покладено відповідальність і за пожежу на сховищі палива міської теплоцентралі.

Після того, як центральний штаб памірських бойовиків було розбито, невеликі їхні групи розсіялися по східних околицях міста. Можливо, що найближчим часом вони використають ці території як головний плацдарм своєї діяльності.

Щодо ісламістських сил, то вони передислокувалися зі столиці до приміського Кофарніхонського району. Сьогодні вони не здатні до будь-яких масштабних військових операцій. Проте їм вдалося замінувати багато об'єктів у Душанбе й поблизу нього. Нещодавно сили Комітету національної безпеки республіки розмінували десять таких об'єктів.

«Немає сумнівів, що нині перевага належить урядовим силам, — вважає Г. Дьомін, командир одного з підрозділів 201-ї стрілецької дивізії, розташованої в Таджикистані. Вони досить добре озброєні й могли б у відкритому бою досить швидко розбити своїх супротивників-ісламістів. Однак через те, що останні розійшлися по багатьох селищах, наступ на них може спричинити численні жертви серед мирного населення».

Відчувши, що позиції урядових військ у Душанбе досить міцні, члени нового таджикистанського уряду, обраного на початку грудня цього року в Ходженті, нарешті приїхали до столиці.

Юрій КУШКО.
Душанбе.

Поки ворогуючі сторони з'ясовують відносини між собою, все більше російськомовного населення Таджикистану прагне виїхати за межі республіки.

На знімку: йде евакуація жителів міста Нурек за допомогою російських військ.

Фото ІТАР — ТАРС.

Панорама

ЕКСПЕРТИ ПОМИЛИЛИСЯ

Після недовгого затишшя знову загострилася ситуація на кордонах Нагірного Карабаху. Тривають воєнні дії і на вірмено-азербайджанському кордоні. Останнім часом спостерігається різка активізація азербайджанської армії в районі Лачинського гуманітарного коридора. Піддаються запеклому артилерійському обстрілу Степанакерт, інші міста. Ще одним напрямком наступу азербайджанських сил залишається Мардакертський район НКР. Тут також не припиняються обстріли і кровопролитні бої.

Нещодавно як на вірмено-азербайджанському кордоні, так і в Карабасі відзначався значний спад напруженості. Експерти пов'язували це з настанням холодів і непристосованістю азербайджанської армії до ведення позиційних боїв узимку. Таке передбачення підтверджувалося й тим, що почастішали повітряні нальоти азербайджанської військової авіації на населені пункти НКР. Однак, судячи з останніх подій, холод і сніг не стали завадою для воєнних дій. Отже, про припинення, навіть тимчасове, війни сьогодні говорити не доводиться.

Втім, багато карабахців вважають, що розв'язати конфлікт найближчим часом усе-таки можливо, наприклад, шляхом деяких територіальних поступок як з боку Карабаху, так і Азербайджану. Однак навряд чи все населення НКР може схвалити такий варіант. Крім того, на своїй першій прес-конференції як міністра оборони Республіки Вірменія Вазген Манукян подав свого роду концепцію війни і миру для Вірменії і Карабаху, згідно з якою мир для РА можливий тільки в разі перемоги. Під нею він мав на увазі повернення територій, втрачених за час конфлікту як Вірменією, так і Нагірним Карабахом.

Тим часом блокада Вірменії стає жорстокішою. Сьогодні перекрито залізничні колії не тільки з боку Азербайджану, а й Грузії. Практично припинено і газопостачання республіки грузинською віткою газопроводу. Простоюють промислові підприємства, не працюють заклади системи народної освіти і культури.

У такій складній ситуації республіка опинилася внаслідок чергового використання Азербайджаном силових методів у розв'язанні карабаського конфлікту. Річ у тому, що Баку загрожує блокадою Грузії, якщо та пропускатиме через свою територію вантажі, призначені для Вірменії. Зокрема, це стосується й газу.

Керівництво вірменської держави намагається якось вивести республіку з кризи. Президент РА Левон Тер-Петросян звернувся до глав держав СНД з проханням посприяти припиненню політики блокад, яку веде Азербайджан. З такою заявою Президент Вірменії звернувся через дипломатичні представництва і до керівників країн далекого зарубіжжя. Зустрівшися днями з главами діючих у Вірменії дипломатичних місій, Левон Тер Петросян також ознайомив їх із ситуацією в республіці і назвав причини її погіршення.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.
Єреван.

P. S. Після візиту делегації вірменського уряду на чолі з прем'єр-міністром Х. Арутюняном до Грузії з понеділка газ знову почав поступати на вірменську територію.

КИШИНІВ ПОЧИНАЄ ДІАЛОГ З ТИРАСПОЛЕМ

У сусідів

Президент Молдови Мірча Снєгур оголосив про створення державної комісії з питання про статус східних районів республіки. Її очолив перший заступник прем'єр-міністра Молдови Андронатій. До складу комісії входять заступники деяких міністрів і керівники інших державних служб.

Виступаючи по національному радіо, Президент Молдови підкреслив, що керівництво республіки готове надати автономію Лівобережжю, юридичну і економічну, але в рамках чинного законодавства. Мірча Снєгур, зазначив, що документ, який фіксує це, може включати й гарантії, на яких наполягають жителі Придністров'я. Президент мав при цьому на увазі гарантії автономії східних регіонів на випадок змін свого статусу самою Молдовою.

Зауважимо своєчасно, бо слова, що їх виголосив Голова румунського парламенту А. Нестасе про можливість приєднати Молдову до Румунії через вісім років зразу ж викликали різку реакцію в Тирасполі.

У розмові з кореспондентом «Голосу України» глава адміністрації Придністров'я Ігор Смирнов негайно це підкреслив: «Сьогодні возз'єднання не буде, а через вісім років воно відбудеться. Вас це влаштовує? Нас ні. До того ж румунізація Молдови вже відбулася. Економічна інтеграція в наявності, культурна теж. Останній етап відбувся нещодавно. Робота міжпарламентських комісій і законотворчість тепер дедалі більше будуть орієнтуватися на Бухарест».

У зв'язку з цим Тирасполь продовжує відстоювати в діалозі з Молдовою свої права. У переговорах зі створеною в Молдові комісією братиме участь група депутатів Придністров'я. За словами Ігоря Смирнова, існує домовленість про переговори між ним і Мірчею Снєгуром. Тирасполь готовий до діалогу, але навряд чи він відштовхуватиметься від ідеї конфедеративної домовленості.

Ігор Смирнов зауважив, що Придністров'я, як і раніше, залишатиметься в рубльовій зоні, навіть якщо в Молдові введуть національну валюту. Тут також не відмовляються від ідеї створення власних збройних сил, митниці і прикордонних загонів, посилаючись на те, що після подій в Бендерах Придністров'я повинно бути готове до захисту своєї території.

На відміну від Молдови, зазначив Ігор Смирнов, Придністров'я буде орієнтуватися в економіці на східний ринок і вже через нього — на західний.

Тільки повна самодіяльність в управлінні регіоном, а також гарантії на випадок відходу Молдови до запрутських братів можуть бути покладені в основу відносин між Кишиневом і Тирасполем. Цю позицію, напевне, й відстоюватиме придністровська сторона в переговорах між Тирасполем і Кишиневом про статус східних районів Молдови, що через кілька днів почнуться.

Світлана ЧАЛА.
Кишинів.

МЮНХЕН — МІСТО ГРОШОВЕ

Статистика

Дев'ять мільярдерів і 17 мільйонерів живуть нині у столиці Баварії. Їхню загальну власність оцінюють у 31,99 мільярда німецьких марок.

Безсумнівним лідером серед баварських багатіїв вважають сім'ю Фліків (5,2 мільярда марок). Дещо поступаються лідеру Августин та Вільгельм фон Фінк (5,04 мільярда). Третє місце серед найбагатіших людей Баварії посідає торговець нерухомістю і власник кількох пивоварень Йозеф Шорхубер (3,85 мільярда). Слід зазначити, що цю «шкалу багатства» виведено лише на основі даних про прибутки від підприємництва.

А якщо говорити про Німеччину загалом, то на вершині багатства панує сім'я Ханіель із землі Північний Рейн — Вестфалія. Їхній сімейний скарб уже давно перевалив за 10 мільярдів. Слідом за родиною Ханіель крокує власник мережі продуктових магазинів Еріван Хауб (19,7 мільярда). Йому «в спину дихають» брати Тео і Карл Альбрехти. Вони теж «збили» свій капітал у майже вісім мільярдів марок, володіючи супермаркетами.

До речі, хто поцікавиться статистикою, може дізнатися, що кількість багатіїв у Німеччині зростає прямо пропорційно до зростання багатства держави. Два роки тому у ФРН налічували 82 мільярдери, сьогодні — уже 95.

Сергій ДАНИЛЕНКО.
Мурнау.

Експрес-інформація

ОДНИМ З НАЙВАЖЛИВІШИХ

ДОСЯГНЕНЬ світового співтовариства стало прийняття Організацією Об'єднаних Націй Конвенції з Морського права. Про це заявив постійний представник України в ООН Віктор Батюк, виступаючи в загальній дискусії з питань Морського права на Генеральній Асамблеї ООН. Від імені делегації України В. Батюк висловився за те, щоб розпочати підготовчу роботу для практичного здійснення програми міжнародного співробітництва, що закладена в Конвенції. Він наголосив, що як і в попередні роки, Україна готова подати допомогу іншим країнам у морських наукових дослідженнях, включаючи визначення обсягу рибних запасів, перспектив розробки нафтових родовищ та інших мінеральних ресурсів.

«ЗА РИНОК, АЛЕ НЕ ЗА БАЗАР»

Консультації щодо складу нового уряду Росії розпочалися вчора в Москві. А напередодні з'їзд народних депутатів РФ обрав нового главу російської Ради Міністрів. Ним став Віктор Чорномирдін. У виступі на засіданні уряду він закликав усіх членів кабінету Є. Гайдара продовжувати працювати на своїх постах. В інтерв'ю засобам масової інформації В. Чорномирдін заявив, що основну увагу приділятиме припиненню спаду виробництва, розвиткові базових галузей промисловості, боротьбі з інфляцією. За словами Голови Ради Міністрів Росії, він підтримуватиме реформи й виступатиме «за ринок, але не за базар».

НЕВЖЕ ДНЯМИ НАСТАНЕ МИР!

Над резолюцією про застосування сили проти сербських військових літаків, які порушують повітряний простір Боснії й Герцеговини, працюють члени Ради Безпеки ООН. Однак, за деякими даними, голосування з цього документа не відбудеться доти, доки не стануть відомі результати президентських виборів у Сербії.

Лідер боснійських сербів Р. Караджич тим часом заявив, що 17 грудня парламент сербської автономії в Боснії й Герцеговині має схвалити декларацію про завершення війни. За його словами, цей документ підтвердить намір сербів повністю припинити воєнні дії.

З ПЕРШИМ ОФІЦІЙНИМ ВІЗИТОМ

до Росії прибув канцлер ФРН Г. Коль. На переговорах з російським керівництвом він має намір розв'язати проблеми виплати боргів, відшкодування жертвам нацизму, компенсації за об'єкти, що їх російська армія залишає в Німеччині.

І ЛІКИ, І МИРОТВОРЧІ СИЛИ

Суспільно-політична обстановка в Таджикистані поступово нормалізується, хоча окремі озброєні групи все ще чинять опір урядовим військам. Сутички тривають в основному в передмістях Душанбе та Кофаніхонському районі. Голова Верховної Ради Таджикистану Е. Рахмонов мав телефонні розмови з керівниками Узбекистану, Казахстану й Киргизстану. Лідери цих країн висловили готовність подати Таджикистанові необхідну допомогу. Йдеться, зокрема, про поставки палива, продуктів, ліків, введення до цієї республіки миротворчих сил трьох сусідніх держав.

ЦЕНЗУРА БУВАЄ ПОЗИТИВНОЮ

Розпорядження про введення цензури на території Північної Осетії та Інгушетії підписав глава тимчасової адміністрації С. Шахрай. Такий крок зроблено, щоб запобігти розповсюдженню неправдивої інформації про ситуацію в зоні осетино-інгуського конфлікту. Віднині всі матеріали, підготовлені для публікації чи передані в ефір, повинні мати візу уповноваженого представника прес-центру тимчасової адміністрації.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

СПРИТНИКИ ЗІ ЛЬВОВА,

або Кому має належати «Електрон»

Відкритий лист Прем'єр-міністру п. Кучмі Л. Д.

Шановний пане Прем'єре!

Ситуація, що склалася в акціонерному товаристві «Концерн-Електрон» і навколо нього, змусила мене звернутися безпосередньо до Вас, Леоніде Даниловичу.

До роздержавлення і приватизації державний концерн «Електрон» був передовим виробничим об'єднанням. Після роздержавлення картина змінилася на діаметрально протилежну: випуск основної продукції за 8 місяців цього року проти минулого становить лише 45,8 відсотка (кольорові телевізори), практично припинено фінансування соціальної інфраструктури для трудящих, зростає сваволя управління АТ «Концерн-Електрон», порушується трудове законодавство, зростає соціальна напруженість, яка породжує обгрунтовані масові обурення працівників, підштовхує їх до екстремальних форм протесту (голодовки).

Враховуючи, що об'єднання випускало помітну частку (4 відсотки валового національного продукту) високотехнологічної конкурентоздатної на міжнародному ринку продукції, а також високотехнологічну оборонну продукцію, проблема АТ «Концерн-Електрон» має загальнодержавне значення. Приватизація державного гіганта «Електрон» — це яскравий приклад економічного бандитизму проти Української держави і її народу, підрив її економіки і обороноздатності, компрометації ідеї ринкової економіки і державної незалежності.

Процес приватизації концерну «Електрон» — це суцільний ланцюг законопорушень і розграбування державного майна.

Роздержавлення здійснювалося, коли ще не було розроблено правової бази України з цих питань, всупереч мораторію на зміну власності, встановленого ВР України;

— без узгодження з Держоборонпромом, до якого віднесено підприємства, що підпорядковувалися раніше Мінрадіопрому СРСР;

— роздержавлювалися підприємства, що випускали оборонну продукцію ЛЗТТ (завод телевізійної техніки);

— без відома і згоди трудового колективу (ЛЗТТ);

— під час реєстрації статуту АТ «Концерн-Електрон» не було представлено згоди найвищих органів державної влади і управління України;

Керівництво АТ вдалося до брутального грабунку держави і трудових колективів.

Так, вартість майна концерну встановлена Мінрадіопромом СРСР, явно занижена, (718 млн. крб., 22.03. 1991 р., а 30.07. 1991 ще знижена до 694,5 млн. крб.!) продаж основної маси акцій (428 млн. крб.) у січні-квітні 1992 року проводився, коли ціни зросли майже в 10 разів, але вартість майна не була проіндексована.

Будучи монополістом, АТ більш ніж наполовину знизило випуск продукції, але, монопольно встановлюючи високі ціни, має надприбутки. АТ різко збільшило процент відрахувань з виробничих підрозділів на свою користь.

Створивши кілька малих і приватних підприємств, власниками яких стали рідні й близькі генерального директора АТ Рибінка, а також іноземні громадяни, мафіозний клан рибінків нахабно грабує Україну.

АТ обдурювало державу, зменшуючи обсяг експорту продукції (дані АТ і митної служби не збігаються), приховує від оподаткування справжню величину прибутків, невчасно сплачує податки, банк «Електрон-Банк» проводить незаконні валютні операції. АТ здійснює махінації під час укладення контрактів.

Варто зазначити, що управління АТ чинило всілякі перешкоди комісії в перевірки діяльності АТ «Концерн-Електрон», яка виконувала доручення держадміністрації і Секретаріату ВР України: не надавало всіх необхідних первинних документів, частину членів комісії взагалі не допускало до перевірки.

Зловживання в АТ «Концерн-Електрон» стали можливими внаслідок сприяння зловмисникам з боку Львівського міськвиконкому, членів Кабінету міністрів (колишнього віце-прем'єра Ланового, голови Фонду державного майна Прядка), прокурора Львівської області Котика, які не реагували на численні сигнали трудових колективів, публікації в пресі.

На сьогодні склалося надзвичайно важке становище на ЛЗТТ, який опинився перед загрозою банкрутства, не отримуючи держзамовлень на вкрай потрібну високотехнологічну продукцію для Збройних Сил України та необхідне фінансування для конверсії. Це наслідок безвідповідальності з боку Мінмашбуду та конверсії Міноборони України й злочинної поведінки керівництва АТ «Концерн-Електрон». Наприклад, «Електрон-банк» відверто грабує, вимінюючи купони на рублі, — 2 до 1.

Зважаючи на виняткову важливість для нашої держави порушеної проблеми, звертаюся до Вас, Леоніде Даниловичу, з проханням приділити належну увагу цьому питанню і пропоную:

1) урядовим декретом ліквідувати АТ «Концерн-Електрон», перетворивши його в державний концерн, а ЛЗТТ надати статус окремої юридичної особи;

2) клопотати перед Генеральною прокуратурою України порушити кримінальну справу за фактом зловживань в АТ «Концерн-Електрон».

Степан ХМАРА,
народний депутат України.

Не задля власної реклами

Асоціація «Біоконверсія» виступила ініціатором проведення в Києві на базі Українського аграрного університету міждержавної науково-практичної конференції «Біоконверсія органічних відходів — перспективний напрям оздоровлення навколишнього середовища». Об'єднуючи понад 200 організацій, наукових установ, колгоспів, кооперативів, фермерських господарств, маючи понад 20 філій у більшості областей України й 14 регіональних центрів у країнах СНД, асоціація реклами потребує. Хоча тема конференції справді модна, а головне — прибуткова.

Не варто, правда, забувати, що в нашій країні голосне не те, що робиш, а те, як себе подав найвищим інстанціям. Займаючись практичним впровадженням біоконверсії органічних відходів за допомогою спеціально виведеного гібриду каліфорнійського дощового черв'яка та одержанням високоцінного добрива і білкової маси, у «Біоконверсії» про це не думали. А коли подумали і спохопилися, то дізналися, що, виявляється, цим уже займається безліч найрізноманітніших інстанцій. Більше того, існує конкурс державних науково-технічних програм, багато яких присвячені проблем біотехнології. 50 із них уже фінансує Державний комітет України з питань науки і технологій. І це ще не все.

— Виявляється, створено міжгалузевий наукозо-технічний комплекс «Біотехнологія», — розповідає президент асоціації «Біоконверсія» Іван Мельник, — про який чесно кажучи, ніколи не чув. А я, ви вже повірте, стежу за інформацією в цій галузі! І його теж фінансує той самий ДКНТ України.

Ми не претендуємо на чужі розробки чи славу першовідкривачів, але розглядати черв'яка під мікроскопом і займатися практичним впровадженням біотехнології у виробництво — це, повірте, різні речі. Тому дивно, що нікому не цікаві наш п'ятирічний досвід і практичні результати, незважаючи на те, що ми неодноразово пропонували співробітництво.

Справді, у членів асоціації «Біоконверсія» професійний інтерес: що ж настільки видатне відкрили високочолі вчені державних установ, коли тримають усе в такому секреті?

А в нас запитання прагматичніше: у скільки обходяться нам усі ці конкурси, комплекси тощо і яка від них практична користь?

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

У партіях та рухах

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІ РАДИКАЛИ — ЗА РОЗУМНИЙ «ТРАНС»

У минулі вихідні Київ мав можливість ближче познайомитися ще з однією партією — Радикальною, яка називає себе «транснаціональною і транспартійною політичною організацією, членами котрої є громадяни понад 80 країн світу». В столиці України 12—13 грудня відбулася III відкрита конференція членів Радикальної партії з «нових незалежних держав СНД» (термін взятий у лапки, виявляється, вже офіційно визнали політологи всього світу для визначення державотворчого процесу на території колишнього СРСР)

А отже, додаток «транс» говорить, на щастя, не про душевний стан членів РП, а про спільність їхніх завдань у розв'язанні багатьох проблем, для яких немає державних кордонів. Транснаціональні радикали переконані, що такі проблеми і питання, як заборона смертної кари, жорсткий контроль за торгівлею зброєю, голод, будівництво федеральної Європи, боротьба проти екологічної руйнації Землі, міжнаціональні братовбивчі конфлікти, не можна розв'язати в межах окремих держав. Головна теоретична засада РП: «...зіткнувшись із цими проблемами, партія переконалася в тому, що всі гострі проблеми сучасності можна розв'язати тільки на наднаціональному рівні. Масштаби усіх проблем і складність їх розв'язання перевищують можливості і повноваження національних урядів. Також стало очевидним, що й традиційні національні політичні партії, що збюрократилися, втратили гнучкість і живість мислення і перетворилися в партократію, нездатні знайти вихід із становища, що склалося, і мають бути замінені. Звідси й виникла необхідність нових форм і методів партійної діяльності».

Звичайно, транснаціональним радикалам важко буде «відмитися» від закидів інших партій і простих обивателів у «космополітизмі» і «надрозумних завихреннях» теоретичних конструкцій, але світовий, і зокрема есендівський досвід, свідчить і про інше: ми виявилися не зовсім готовими до появи нових держав, здатних відразу стати цивілізованими. В багатьох з них (і в СНД, і в колишньому європейському соцтаборі) національні режими нагадують націоналістичні автаркії, тривають міжнаціональні конфлікти, які намагаються загасити новою кров'ю. Моральний розпад, зубожіння населення сягає межі голоду, держави у пошуках партнерів і вільно конвертованої валюти безконтрольно підторговують зброєю, знизився контроль і боротьба з організованою і кримінальною злочинністю, наркоманією тощо. А наслідок один — гинуть люди, і це найжахливіше.

Слід зазначити й те, що світ, звичайно, ще не готовий до сприйняття ідей РП, але й не повністю до них індиферентний. У всьому світі РП нараховує майже 5 тисяч членів, але серед них — 350 депутатів більш як 40 національних парламентів (з України — народні депутати Ю. Збітнєв, В. Московка був на київській конференції В. Севастьянов), 13 депутатів Європарламенту, лауреати Нобелівської премії Д. Уолд і М. Манер Корриган, міністри, депутати регіональних представницьких органів тощо.

Діє РП, увійти до якої може член будь-якої партії, методом ненасильницької пропаганди своїх ідей у поєднанні із силовими методами припинення протиправних і антилюдяних проявів (наприклад, РП підтримувала дії США в зупиненні іракської агресії проти Кувейту). Так само збирається діяти й далі. До свого чергового з'їзду в Римі в лютому наступного року київська конференція РП підготувала звернення з п'ятьма конкретними пропозиціями щодо того, чого треба домагатися. Це новий порядок формування міжнародних організацій (ООН, ЄС тощо) з наданням їм більших повноважень, негайне припинення міжнаціональних конфліктів зусиллями світового співтовариства, заміна урядового представництва країн у міжнародних організаціях на парламентське, створення міжпарламентських депутатських комісій для розв'язання окремих проблем, боротьба за скасування смертної кари і будьяких інших заборонних законів та актів. А оскільки сьогодні вміння слухати інколи важливіше за вміння говорити, то можна прислухатися й до думки РП. Мир на планеті і пріоритет прав людини того варті.

Володимир СКАЧКО.

(Детальніше про діяльність РП ви дізнаєтеся з інтерв'ю з керівником московського і київського бюро партії М. Храмовим у наступних номерах «ГУ»).

РАХІВНИЦЕЮ ПО МІЛЬЙОНАХ?

КОЖЕН з тридцяти податкових інспекторів Новозаводської податкової інспекції, що в Чернігові, повернув державі з початку року в середньому по мільйону карбованців прихованих податків. Це за зарплати 3,5 тисячі карбованців без будь-яких премій.

А могли б і більше. Коли б замість того, щоб перегортати стоси паперів, податкові інспектори були забезпечені комп'ютерами, а замість рахівниць використовували хоча б звичайні калькулятори. Адже, скажімо, скільки на ринках та й прямо на вулицях торгує різних «продавців» без різних відповідних документів! А нові комерційні структури із «кросвордно» заплутаною документацією?

— За сьогоднішніх умов не можемо навіть повністю заповнити штат, — говорить начальник Новозаводської податкової інспекції Людмила Дейнеко. — Потрібно ще 15 працівників, а розмістити їх ніде. Та й на такі умови праці не багато охочих знайдеться.

Така ситуація, ясна річ, цілком влаштовує нечесний підприємливий люд та махінаторів-бізнесменів: де не встигає держава, там встигають вони. І рахівницями їх не дуже налякаєш. Хоча й на них, як свідчить досвід Новозаводської податкової інспекції, нараховують приховані від держави мільйони.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімках: податкові інспектори за роботою.

Фото Валерія ІНЮТІНА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ ДОПОМОГУ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Цей Закон установлює гарантований державою рівень матеріальної підтримки сімей з дітьми шляхом надання державної допомоги з урахуванням складу сім'ї, її доходів, віку, стану здоров'я дітей тощо.

Передбачена цим Законом державна допомога спрямовується на соціальний захист сімей з дітьми.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Право сімей з дітьми на державну допомогу

Сім'ї мають право на державну допомогу по вагітності та пологах, при народженні дитини, по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, за хворою дитиною і за дитиною-інвалідом та в інших випадках і на умовах, передбачених цим Законом та іншими нормативними актами.

Громадяни України, які переселилися з інших держав на постійне проживання в Україну, мають право на державну допомогу, передбачену цим Законом, починаючи з місяця, в якому вони прибули в Україну.

Іноземні громадяни та особи без громадянства, які проживають в Україні, мають право на державну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених законодавством або міждержавними угодами.

У тих випадках, коли договорами (угодами) між Україною та іншими державами передбачено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, то застосовуються правила, встановлені цими договорами (угодами).

Стаття 2. Види державної допомоги

Згідно з цим Законом призначаються такі види державної допомоги:

1) допомога по вагітності та пологах;

2) одноразова допомога при народженні дитини;

3) допомога по догляду за дитиною;

4) грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років;

5) допомога по догляду за дитиною-інвалідом;

6) допомога по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною;

7) допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років);

8) допомога на дітей одиноким матерям;

9) допомога на дітей військовослужбовців строкової служби;

10) допомога на дітей, які перебувають під опікою, піклуванням;

11) тимчасова допомога на неповнолітніх дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, або коли стягнення аліментів неможливе.

Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми за цим Законом визначається Кабінетом міністрів України.

Стаття 3. Обчислення державної допомоги

Державна допомога, передбачена пунктами 1 і 6 статті 2 цього Закону, обчислюється у процентах до розміру заробітку (доходу).

Державна допомога, передбачена пунктом 2 статті 2 цього Закону, обчислюється у кратному співвідношенні до розміру мінімальної заробітної плати.

Державна допомога, передбачена пунктами 3—5, 7—11 статті 2 цього Закону, обчислюється за установленими нормами в процентах до розміру мінімальної заробітної плати.

Стаття 4. Перерахунок державної допомоги у зв'язку із зміною розміру мінімальної заробітної плати

У разі коли після призначення державної допомоги сім'ям з дітьми затверджується новий розмір мінімальної заробітної плати, провадиться відповідний перерахунок державної допомоги.

Стаття 5. Державна допомога сім'ям з дітьми, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Сім'ї з дітьми, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, мають право на державну допомогу згідно з Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» або на підставах, передбачених цим Законом.

Стаття 6. Фінансування державної допомоги

Фінансування державної допомоги сім'ям з дітьми провадиться з Фонду соціального страхування України, Пенсійного фонду України, коштів державного і місцевих бюджетів та інших коштів (стаття 77 цього Закону) у порядку, що визначається Кабінетом міністрів України.

Стаття 7. Звільнення державної допомоги від податків

Державна допомога, що надається сім'ям з дітьми, не підлягає оподаткуванню.

Стаття 8. Строк розгляду документів про призначення державної допомоги

Документи про призначення державної допомоги згідно з цим Законом розглядаються органом, що призначає державну допомогу, не пізніше 10 днів з дня їх надходження.

Орган, що призначає державну допомогу, видає чи надсилає заявнику не пізніше 5 днів після винесення відповідного рішення повідомлення про відмову в призначенні державної допомоги із зазначенням причин відмови та порядку оскарження.

Стаття 9. Додаткова допомога сім'ям з дітьми

Місцева державна адміністрація, виконавчі комітети сільських, селищних і міських Рад народних депутатів, трудові колективи, громадські об'єднання можуть за рахунок місцевих бюджетів та власних коштів запроваджувати додаткові види допомоги та установлювати доплати до державної допомоги сім'ям з дітьми.

Розділ II. ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Глава 1. ДОПОМОГА ПО ВАГІТНОСТІ ТА ПОЛОГАХ

Стаття 10. Категорії жінок, які мають право на допомогу

Право на допомогу по вагітності та пологах мають жінки:

а) які працюють на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності та господарювання;

б) звільнені з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації незалежно від форм власності;

в) зареєстровані у державній службі зайнятості як безробітні не менш 10 місяців;

г) які займаються підприємницькою діяльністю, в тому числі на умовах індивідуальної (групової) оренди, або працюють в особистому селянському (фермерському) господарстві, за умови сплати в установленому порядку страхових внесків до Фонду соціального страхування України;

д) члени творчих спілок, творчі працівники, які не є членами творчих спілок, а також працюючі за авторським договором, за умови сплати страхових внесків до Фонду соціального страхування України;

е) які навчаються з відривом від виробництва;

є) військовослужбовці;

ж) з числа військовослужбовців, звільнених із Збройних Сил України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Служби безпеки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань у зв'язку з вагітністю та пологами;

з) з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ.

Стаття 11. Розмір допомоги

Допомога по вагітності та пологах надається:

працюючим жінкам — у розмірі 100 процентів заробітку;

жінкам, які займаються підприємницькою діяльністю, в тому числі на умовах індивідуальної (групової) оренди, або працюють в особистому селянському (фермерському) господарстві, — у розмірі 100 процентів заробітку (доходу);

жінкам — членам творчих спілок, творчим працівникам, які не є членами творчих спілок, а також які працюють за авторським договором — у розмірі 100 процентів заробітку (доходу);

жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації — у розмірі 100 процентів заробітку (доходу), який вони одержували за останнім місцем роботи;

жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні не менш 10 місяців — у розмірі мінімальної заробітної плати;

жінкам, які навчаються з відривом від виробництва,— у розмірі місячної стипендії;

жінкам із числа військовослужбовців, звільнених із Збройних Сил України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Служби безпеки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань у зв'язку з вагітністю та пологами, — у розмірі 100 процентів грошового забезпечення, обчисленого виходячи з окладу, який вони отримували до звільнення;

жінкам - військовослужбовцям — у розмірі 100 процентів грошового і натурального забезпечення;

жінкам із числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ — у розмірі 100 процентів грошового забезпечення.

Види заробітку (доходу), що підлягає облікові при обчисленні розміру допомоги по вагітності та пологах, визначаються в порядку, встановлюваному Кабінетом міністрів України.

Стаття 12. Умови призначення допомоги

Підставою для призначення жінкам допомоги по вагітності та пологах є виданий в установленому порядку лікарняний листок (листок непрацездатності), а для жінок-військовослужбовців — видана в установленому порядку довідка лікувального закладу (військово-лікарської комісії).

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, допомога по вагітності та пологах до їх працевлаштування призначається на підставі довідки ліквідаційної комісії і виданого в установленому порядку лікарняного листка (листка непрацездатності).

Жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні не менш 10 місяців, допомога по вагітності та пологах призначається на підставі довідки державної служби зайнятості і виданого в установленому порядку лікарняного листка (листка непрацездатності).

Інші документи підставою для призначення зазначеної допомоги служити не можуть.

Стаття 13. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога по вагітності та пологах призначається і виплачується підприємством, установою, організацією за місцем основної роботи (служби, навчання) жінки.

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, і жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні не менше 10 місяців, призначення і виплата допомоги по вагітності та пологах до їх працевлаштування провадиться органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 14. Строки виплати допомоги

Допомога по вагітності та пологах виплачується жінкам за весь період відпустки по вагітності та пологах тривалістю сімдесят календарних днів до пологів і п'ятдесят шість (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей — сімдесят) календарних днів після пологів. Розмір зазначеної допомоги обчислюється сумарно і надається жінкам в повному обсязі незалежно від кількості днів, фактично використаних до пологів.

Стаття 15. Право на допомогу осіб, які усиновили дітей

Особи, які усиновили новонароджених дітей, мають право на допомогу по вагітності та пологах на умовах, передбачених статтями 10—14 цього Закону, на період післяродової відпустки з дня народження дитини.

Глава 2. ОДНОРАЗОВА ДОПОМОГА ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ

Стаття 16. Право на допомогу

Право на одноразову допомогу при народженні дитини має сім'я у разі народження дитини.

У разі народження мертвої дитини допомога не призначається.

(Продовження на 11-й стор.)

Постанова Верховної Ради України

ПРО ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНУ ДОПОМОГУ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» з 1 січня 1993 року.

2. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» чинні акти законодавства застосовуються, якщо вони не суперечать цьому Закону.

3. Доручити Кабінету міністрів України у тримісячний строк після опублікування Закону:

подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення до законодавчих актів змін і доповнень, що випливають з цього Закону;

прийняти необхідні рішення щодо виконання положень Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»;

привести рішення Уряду України у відповідність із Законом України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами своїх нормативних актів, у тому числі інструкцій, що суперечать цьому Закону.

4. Рекомендувати Кабінету Міністрів України, Раді Міністрів Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям, місцевим Радам народних депутатів відповідно до чинного законодавства здійснити додаткові заходи щодо реалізації гарантій соціального захисту сімей з дітьми.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
21 листопада 1992 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ ДОПОМОГУ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

(Продовження. Початок на 10-й стор.).

Стаття 17. Розмір допомоги

Одноразова допомога при народженні дитини надається сім'ї у чотирикратному розмірі мінімальної заробітної плати.

Матерям, які стали на облік в медичному закладі в ранні строки вагітності (до 12 тижнів), регулярно відвідували і виконували рекомендації лікарів, при народженні дитини надається додаткова допомога у двократному розмірі мінімальної заробітної плати.

У разі народження двох і більше дітей одноразова допомога призначається сім'ї на кожну дитину.

Стаття 18. Умови призначення допомоги

Підставою для призначення одноразової допомоги при народженні дитини є довідка про народження дитини, видана органами загсу для одержання допомоги, а для додаткової допомоги матерям, крім того, довідка медичного закладу.

Стаття 19. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Одноразова допомога при народженні дитини призначається і виплачується підприємством, установою, організацією за місцем основної роботи (служби, навчання) матері, а якщо мати дитини не працює (не служить, не вчиться),— за місцем роботи (служби, навчання) батька.

Якщо батьки не працюють (не служать, не навчаються), одноразова допомога при народженні дитини призначається органами соціального забезпечення за місцем їх проживання.

Стаття 20. Строки виплати допомоги

Одноразова допомога при народженні дитини виплачується сім'ї, якщо звернення про її призначення надійшло не пізніше шести місяців від дня народження дитини.

Стаття 21. Право на допомогу усиновителів та опікунів

Право на одноразову допомогу при народженні дитини на умовах, передбачених статтями 17—20 цього Закону, мають особи, які усиновили або взяли під опіку дитину.

Глава 3. ДОПОМОГА ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ

А. Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку працюючим жінкам, жінкам, які навчаються з відривом від виробництва, і жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні

Стаття 22. Право на допомогу

Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку мають працюючі жінки, жінки, які навчаються з відривом від виробництва, жінки, звільнені з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, і жінки, зареєстровані у державній службі зайнятості як безробітні.

Жінки з числа військовослужбовців, начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, а також жінки з числа військовослужбовців, звільнених із Збройних Сил України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Служби безпеки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань у зв'язку з вагітністю та пологами, мають право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку на умовах, в розмірах і строки, визначені для працюючих жінок.

Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку мають батько дитини, бабка, дід або інший працюючий родич, які фактично здійснюють догляд за дитиною.

Стаття 23. Розмір допомоги

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається працюючим жінкам і особам, зазначеним у статті 22 цього Закону, у розмірі 100 процентів мінімальної заробітної плати незалежно від стажу роботи.

У разі народження двох і більше дітей кратність допомоги по догляду за дітьми збільшується відповідно до кількості дітей.

Стаття 24. Умови призначення допомоги

Підставою для призначення працюючій жінці (батькові дитини, бабці, дідові, іншому працюючому родичу, які фактично здійснюють догляд за дитиною) допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку є надана їй у межах установленого строку і оформлена наказом власника або уповноваженого ним органу частково оплачувана відпустка по догляду за дитиною.

Батькові дитини, бабці, дідові, іншому працюючому родичу, які фактично здійснюють догляд за дитиною, частково оплачувана відпустка по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається за їх заявою та на підставі довідки з місця роботи (навчання, служби) матері дитини про те, що вона вийшла на роботу до закінчення строку частково оплачуваної відпустки і виплату їй допомоги по догляду за дитиною припинено (із зазначенням дати).

Жінкам, які продовжують навчатися з відривом від виробництва в період перебування у частково оплачуваній відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога по догляду за дитиною і стипендія призначаються у повному розмірі.

Батькові дитини — військовослужбовцю допомога по догляду за дитиною призначається у разі смерті матері або перебування її в лікувальному закладі, позбавлення її батьківських прав та в інших випадках, коли дитина залишилася без материнського піклування.

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку до їх працевлаштування призначається на підставі довідки ліквідаційної комісії.

Жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі довідки служби зайнятості.

За бажанням жінки та осіб, зазначених у частині першій цієї статті, в період перебування їх у відпустці по догляду за дитиною вони можуть працювати на умовах неповного робочого часу або вдома. При цьому за ними зберігається право на одержання допомоги в період частково оплачуваної відпустки по догляду за дитиною.

Стаття 25. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку працюючим жінкам і жінкам, які навчаються з відривом від виробництва (батькові дитини, бабці, дідові, іншому працюючому родичу, які фактично здійснюють догляд за дитиною), призначається і виплачується підприємством, установою, організацією за місцем основної роботи (служби, навчання).

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні, жінкам з числа військовослужбовців, начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, а також жінкам з числа військовослужбовців, звільнених із Збройних Сил України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Служби безпеки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань у зв'язку з вагітністю та пологами, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 26. Строки виплати допомоги

Працюючим жінкам (батькові дитини, бабці, дідові, іншому працюючому родичу, які фактично здійснюють догляд за дитиною) і жінкам, які навчаються з відривом від виробництва, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку виплачується щомісяця з дня надання частково оплачуваної відпустки по догляду за дитиною по день її закінчення, але не більш як по день досягнення дитиною трирічного віку включно.

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку виплачується щомісяця по день їх працевлаштування, але не більш як по день досягнення дитиною трирічного віку включно.

Жінкам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку виплачується щомісяця з дня припинення виплати допомоги по вагітності та пологах, але не більш як по день досягнення дитиною трирічного віку включно.

Стаття 27. Право на допомогу усиновителів та опікунів

Працюючі усиновителі та опікуни, а також безробітні усиновителі та опікуни, зареєстровані у державній службі зайнятості, мають право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку на умовах, передбачених статтями 22—26 цього Закону.

Б. Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку непрацюючим жінкам

Стаття 28. Право на допомогу

Непрацюючі жінки мають право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Стаття 29. Розмір допомоги

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку непрацюючим жінкам надається у розмірі 50 процентів мінімальної заробітної плати до досягнення дитиною дворічного віку, а з двох до трьох років — якщо середньомісячний сукупний доход на кожного члена сім'ї за попередній рік не перевищує трикратного розміру мінімальної заробітної плати.

У разі народження двох і більше дітей кратність допомоги по догляду за дітьми збільшується відповідно до кількості дітей.

Стаття 30. Умови призначення допомоги

Підставою для призначення непрацюючим жінкам допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку є видана за місцем проживання довідка про те, що мати дитини не працює (не служить, не вчиться) і дитина проживає разом з нею.

Стаття 31. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку непрацюючим жінкам призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 32. Строки виплати допомоги

Непрацюючим жінкам допомога виплачується щомісяця з дня народження дитини по день досягнення нею дворічного віку включно, трирічного — за умови, передбаченої статтею 29 цього Закону.

Стаття 33. Право на допомогу непрацюючих усиновителів та опікунів

Непрацюючі усиновителі та опікуни мають право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку на умовах, передбачених статтями 28—32 цього Закону, з дня прийняття в установленому порядку рішення про усиновлення або встановлення опіки.

Глава 4. ГРОШОВІ ВИПЛАТИ МАТЕРЯМ (БАТЬКАМ), ЗАЙНЯТИМ ДОГЛЯДОМ ТРЬОХ І БІЛЬШЕ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО 16 РОКІВ

Стаття 34. Право на грошові виплати

Право на грошові виплати мають матері (батьки), зайняті доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років.

Стаття 35. Розмір грошових виплат

Грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, призначаються у розмірі:

100 процентів мінімальної заробітної плати — матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох дітей віком до 16 років;

200 процентів мінімальної заробітної плати — матерям (батькам), зайнятим доглядом чотирьох і більше дітей віком до 16 років.

Стаття 36. Умови призначення грошових виплат

Грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, призначаються, якщо середньомісячний сукупний доход на кожного члена сім'ї за попередній рік не перевищує трикратного розміру мінімальної заробітної плати.

Стаття 37. Органи, що призначають і провадять грошові виплати

Грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, призначаються і виплачуються підприємством, установою, організацією за місцем основної роботи (служби, навчання) матері, а якщо мати дитини не працює (не служить, не вчиться),— за місцем роботи (служби, навчання) батька.

У разі коли батьки не працюють (не служать, не вчаться), грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей до 16 років призначаються і виплачуються органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 38. Проведення грошових виплат

Грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, провадяться щомісяця з дня досягнення третьою дитиною трирічного віку (дворічного віку — за умови, передбаченої частиною першою статті 29 цього Закону) по місяць досягнення першою дитиною 16-річного віку.

Стаття 39. Право на грошові виплати усиновителів, опікунів та піклувальників

Усиновителі, опікуни та піклувальники мають право на щомісячні грошові виплати матерям (батькам), зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, на умовах, передбачених статтями 34—38 цього Закону, з дня прийняття в установленому порядку рішення про усиновлення або встановлення опіки чи піклування.

Глава 5. ДОПОМОГА ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ-ІНВАЛІДОМ

Стаття 40. Право на допомогу

Право на допомогу по догляду за дитиною-інвалідом має один з непрацюючих працездатних батьків дитини-інваліда або особа, яка їх замінює, що здійснює постійний догляд за дитиною-інвалідом до досягнення нею 16-річного віку.

Стаття 41. Розмір допомоги

Допомога по догляду за дитиною-інвалідом одному з непрацюючих працездатних батьків, або особі, яка їх замінює, що здійснює постійний догляд за дитиною-інвалідом до досягнення нею 16-річного віку, надається у розмірі 100 процентів мінімальної заробітної плати.

Стаття 42. Умови призначення допомоги

Підставою для призначення допомоги одному з непрацюючих працездатних батьків або особі, яка їх замінює, що здійснює постійний догляд за дитиною-інвалідом до досягнення нею 16-річного віку, є виданий в установленому порядку медичний висновок.

(Закінчення на 12-й—13-й стор.).

(Закінчення. Початок на 10-й—11-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ДЕРЖАВ ДОПОМОГУ СІМ'ЯМ З ДІТ

Стаття 43. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога по догляду за дитиною-інвалідом одному з непрацюючих працездатних батьків або особі, яка їх замінює, що здійснює постійний догляд за дитиною-інвалідом до досягнення нею 16-річного віку, призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 44. Строки виплати допомоги

Допомога по догляду за дитиною-інвалідом одному з непрацюючих працездатних батьків або особі, яка їх замінює, що здійснює постійний догляд за дитиною-інвалідом, виплачується щомісяця за період, зазначений у медичному висновку, але не більш як по місяць досягнення дитиною 16-річного віку.

Стаття 45. Право на допомогу усиновителів, опікунів та піклувальників

Непрацюючі працездатні усиновителі, опікуни та піклувальники мають право на допомогу по догляду за дитиною-інвалідом до досягнення 16-річного віку на умовах, передбачених статтями 40—44 цього Закону, з дня прийняття в установленому порядку рішення про усиновлення або встановлення опіки чи піклування.

Глава 6. ДОПОМОГА ПО ТИМЧАСОВІЙ НЕПРАЦЕЗДАТНОСТІ У ЗВ'ЯЗКУ З ДОГЛЯДОМ ЗА ХВОРОЮ ДИТИНОЮ

Стаття 46. Право на допомогу

Працюючі матері або один з працюючих членів сім'ї чи інша працююча особа у разі необхідності мають право на допомогу по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною, віком до 14 років, але не більш як за 14 календарних днів.

У разі захворювання осіб, зазначених у статтях 22, 28 і 40 цього Закону, допомога по тимчасовій непрацездатності надається одному із працюючих членів сім'ї чи іншій працюючій особі, яка здійснює догляд за дитиною на весь період захворювання, в розмірі передбаченому статтею 47 цього Закону.

Стаття 47. Розмір допомоги

Допомога по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною віком до 14 років надається на період, протягом якого дитина потребує догляду, але не більше як за 14 календарних днів, у розмірі:

100 процентів заробітку (доходу) — працівникам, які мають трудовий стаж 8 років і більше, тим, які мають на утриманні трьох і більше дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років), військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової служби, а також працівникам із числа колишніх дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, не досягли 21 року і мають трудовий стаж до п'яти років;

80 процентів заробітку (доходу) — працівникам, які мають трудовий стаж від 5 до 8 років;

60 процентів заробітку (доходу) — працівникам, які мають трудовий стаж до 5 років.

Мінімальний розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності встановлюється на рівні мінімальної заробітної плати, але не повинен перевищувати розміру заробітку (доходу), з якого нараховується допомога.

При визначенні розміру допомоги трудовий стаж працівників обчислюється на день хвороби дитини в установленому порядку.

Стаття 48. Умови призначення допомоги

Підставою для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною віком до 14 років є виданий в установленому порядку лікарняний листок (листок непрацездатності), а для військовослужбовців — довідка медичного закладу.

Інші документи не можуть служити підставою для призначення допомоги.

Стаття 49. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною призначається і виплачується підприємством, установою, організацією за місцем основної роботи (служби, навчання) матері дитини або одного з працюючих членів сім'ї чи іншої працюючої особи, що здійснює догляд за хворою дитиною.

Стаття 50. Строки виплати допомоги

Допомога по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною віком до 14 років виплачується за період, протягом якого дитина за висновком лікаря потребує догляду, але не більш як за 14 календарних днів.

Працюючій матері або іншій працюючій особі, звільненій від роботи у зв'язку з перебуванням разом з хворою дитиною у стаціонарі, допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується за весь час перебування у стаціонарі.

Стаття 51. Право на допомогу усиновителів та опікунів

Працюючі усиновителі та опікуни мають право на допомогу по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною віком до 14 років на умовах, передбачених статтями 46—50 цього Закону.

Глава 7. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ВІКОМ ДО 16 РОКІВ (УЧНІВ — ДО 18 РОКІВ)

Стаття 52. Право на допомогу

Право на допомогу на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) мають сім'ї, які виховують дітей зазначеного віку.

Стаття 53. Розмір допомоги

Допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) надається у розмірі 50 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину, якщо середньомісячний сукупний доход на кожного члена сім'ї за попередній рік не перевищує трикратного розміру мінімальної заробітної плати.

Стаття 54. Умови призначення допомоги

Допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) призначається незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги.

Допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) не призначається батькам, позбавленим стосовно цих дітей батьківських прав.

Стаття 55. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) призначається і виплачується підприємством, установою, організацією за місцем основної роботи (служби, навчання) матері, а якщо мати дитини не працює (не служить, не вчиться),— за місцем роботи (служби, навчання) батька.

У разі коли батьки не працюють (не служать, не вчаться), допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 56. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) виплачується щомісяця з місяця народження дитини й по місяць досягнення нею 16-річного віку (учня — по місяць досягнення ним 18-річного віку).

Стаття 57. Право на допомогу усиновителів, опікунів та піклувальників

Усиновителі, опікуни та піклувальники мають право на допомогу на дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років) на умовах, передбачених статтями 52—56 цього Закону, з дня прийняття в установленому порядку рішення про усиновлення або встановлення опіки чи піклування.

Глава 8. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ОДИНОКИМ МАТЕРЯМ

Стаття 58. Право на допомогу

Право на допомогу на дітей одиноким матерям мають одинокі матері (які не перебувають в шлюбі), якщо у свідоцтві про народження дитини відсутній запис про батька дитини або запис про батька проведено в установленому порядку за вказівкою матері.

Право на допомогу на дітей одиноким матерям мають удови та удівці з дітьми, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію.

Якщо одинока мати (удова, удівець) вступила в шлюб, то за нею зберігається право на отримання допомоги на дітей, які народилися до шлюбу.

Жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей, права на одержання допомоги, установленої для дітей одиноким матерям, не має. При реєстрації цією жінкою шлюбу з особою, від якої вона має дітей, допомога на дітей, народжених від цієї особи, не призначається.

Стаття 59. Розмір допомоги

Допомога на дітей одиноким матерям надається у розмірі:

100 процентів мінімальної заробітної плати — одиноким матерям (удовам, удівцям) з числа дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, колишніх вихованців дитячих будинків (шкіл-інтернатів), які мають дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років);

50 процентів мінімальної заробітної плати — одиноким матерям, які мають дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років), удовам та удівцям з дітьми, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію.

У разі народження двох і більше дітей допомога на дітей одиноким матерям призначається на кожну дитину.

Стаття 60. Умови призначення допомоги

Допомога на дітей одиноким матерям призначається за наявності довідки органів загсу про підстави внесення до книги записів народжень відомостей про батька дитини, а одиноким матерям (удовам, удівцям) із числа дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, колишніх вихованців дитячих будинків (шкіл-інтернатів), крім того,— довідки, що стверджує їх виховання і навчання в дитячому інтернатному закладі.

Допомога на дітей одиноким матерям призначається незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги, передбачених цим Законом.

Стаття 61. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей одиноким матерям призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 62. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей одиноким матерям виплачується щомісяця з місяця народження дитини по місяць досягнення дитиною 16-річного віку (учнями — 18-річного віку).

Стаття 63. Право на допомогу усиновителів, опікунів та піклувальників

Одинокі усиновителі, опікуни та піклувальники мають право на допомогу на дітей одиноким матерям на умовах, передбачених статтями 58—62 цього Закону, з місяця усиновлення дитини або встановлення опіки чи піклування по місяць досягнення дитиною 16-річного віку (учнями — 18-річного віку).

Глава 9. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СТРОКОВОЇ СЛУЖБИ

Стаття 64. Право на допомогу

Право на допомогу на дітей військовослужбовців строкової служби мають дружини:

солдатів, матросів, сержантів і старшин строкової військової служби;

військових будівельників, які проходять службу у військово-будівельних загонах (частинах), — в період служби в цих загонах (частинах);

курсантів, слухачів (які одержують курсантські оклади) військово-навчальних закладів із числа військовослужбовців строкової служби і цивільної молоді — в період навчання у військово-навчальних закладах;

курсантів шкіл підготовки прапорщиків та мічманів, зарахованих на навчання, з числа військовослужбовців строкової служби і осіб, призваних із запасу,— в період навчання в цих школах;

солдатів, матросів, сержантів, старшин, прапорщиків, мічманів та осіб офіцерського складу запасу, які призиваються на навчальні збори і на момент призову тимчасово не працюють,— в період цих зборів, включаючи час перебування в дорозі до військової частини і назад.

Стаття 65. Розмір допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби надається у розмірі 100 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Стаття 66. Умови призначення допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби призначається матері дитини, якщо батько дитини проходить військову службу (навчається у військово-навчальному закладі чи школі підготовки прапорщиків і мічманів або призваний на навчальні збори — стаття 64 цього Закону). Допомога призначається незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги, передбачених цим Законом.

Стаття 67. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби за поданням районного (міського) військового комісаріату призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 68. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби виплачується щомісяця в період військової служби (навчання чи призову на навчальні збори — стаття 64 цього Закону) батька дитини.

Стаття 69. Право на допомогу опікунів (піклувальників)

Опікуни (піклувальники) мають право на допомогу на дітей військовослужбовців строкової служби на умовах, передбачених статтями 64—68 цього Закону.

Глава 10. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД ОПІКОЮ ЧИ ПІКЛУВАННЯМ

Стаття 70. Право на допомогу

Право на допомогу на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, мають особи, призначені в установленому порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які внаслідок смерті батьків, позбавлення батьків батьківських прав чи з інших причин залишилися без батьківського піклування, з метою захисту особистих і майнових прав та інтересів цих дітей.

Стаття 71. Розмір допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, надається у розмірі 200 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Стаття 72. Умови призначення допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається, якщо розмір одержуваних на цих дітей аліментів, пенсій і допомоги на місяць не перевищує двократного розміру мінімальної заробітної плати. При цьому виплата раніше призначених на дітей пенсій і допомоги не провадиться.

Стаття 73. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається районною, районною в містах Києві і Севастополі, державною адміністрацією та виконавчими комітетами міських, районних у містах Рад народних депутатів і виплачується місцевими органами управління освітою за місцем проживання.

Стаття 74. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається з місяця звернення за нею і виплачується щомісяця по місяць досягнення ними 16-річного віку (учнями — 18-

ПРО ДЕРЖАВНУ ...ОГУ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

...боти (служби, нав-...тька.
...коли батьки не пра-...служать, не вча-...га на дітей ві-...років (учнів — до ...призначається і ви-...органами соціаль-...печення за місцем

...56. Строки виплати

...га на дітей віком ...ків (учнів — до 18 ...плачується щомісяця ...народження дитини ...ць досягнення нею ...віку (учня — по ...сягнення ним 18-...).

...57. Право на допо-...вителів, опікунів ...вальників
...вителі, опікуни та ...ники мають право ...огу на дітей віком ...ків (учнів — до 18 ...умовах, передбаче-...ттями 52—56 цього ...дня прийняття в ...ному порядку рі-...о усиновлення або ...ня опіки чи пік-

Глава 8. ...МОГА НА ДІТЕЙ ...КИМ МАТЕРЯМ

...58. Право на допо-

...на допомогу на ді-...ким матерям мають ...матері (які не пере-...в шлюбі), якщо у ...про народження ди-...тній запис про ба-...ни або запис про ...ведено в установ-...рядку за вказівкою

...на допомогу на ді-...ким матерям мають ...удівці з дітьми, які ...ують на них пенсію ...трати годувальника ...льну пенсію.
...одинока мати (удо-...ець) вступила в ...за нею зберігається ...отримання допомоги ..., які народилися до

..., яка має дітей від ...якою вона не пере-...ому шлюбі, але з ...веде спільне гос-...разом проживає і ...дітей, права на одер-...опомоги, установле-...тей одиноким ма-...має. При реєстра-...жінкою шлюбу з ...від якої вона має ді-...мога на дітей, народ-...цієї особи, не при-

...59. Розмір допомо-

...га на дітей одино-...ерям надається у роз-

...роцентів мінімальної ...плати — одиноким ...(удовам, удівцям) з ...ті-сиріт і дітей, які ...ися без піклування ...олишніх вихованців ...будинків (шкіл-інтер-...) мають дітей віком ...ків (учнів — до 18

...оцентів мінімальної ...плати — одиноким ...які мають дітей ві-...6 років (учнів — до ...), удовам та удівцям ..., які не одержують ...енсію в разі втра-...льника або соціаль-

...народження двох і ...дітей допомога на ді-...ким матерям приз-...а на кожну дитину.
...60. Умови призна-...ога на дітей одино-...терям призначається

за наявності довідки органів загсу про підстави внесення до книги записів народжень відомостей про батька дитини, а одиноким матерям (удовам, удівцям) із числа дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, колишніх вихованців дитячих будинків (шкіл-інтернатів), крім того,— довідки, що стверджує їх виховання і навчання в дитячому інтернатному закладі.

Допомога на дітей одиноким матерям призначається незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги, передбачених цим Законом.

Стаття 61. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей одиноким матерям призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 62. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей одиноким матерям виплачується щомісяця з місяця народження дитини по місяць досягнення дитиною 16-річного віку (учнями — 18-річного віку).

Стаття 63. Право на допомогу усиновителів, опікунів та піклувальників

Одинокі усиновителі, опікуни та піклувальники мають право на допомогу на дітей одиноким матерям на умовах, передбачених статтями 58—62 цього Закону, з місяця усиновлення дитини або встановлення опіки чи піклування по місяць досягнення дитиною 16-річного віку (учнями — 18-річного віку).

Глава 9. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СТРОКОВОЇ СЛУЖБИ

Стаття 64. Право на допомогу

Право на допомогу на дітей військовослужбовців строкової служби мають дружини:

солдатів, матросів, сержантів і старшин строкової військової служби;

військових будівельників, які проходять службу у військово-будівельних загонах (частинах), — в період служби в цих загонах (частинах);

курсантів, слухачів (які одержують курсантські оклади) військово-навчальних закладів із числа військовослужбовців строкової служби і цивільної молоді — в період навчання у військово-навчальних закладах;

курсантів шкіл підготовки прапорщиків і мічманів, зарахованих на навчання, з числа військовослужбовців строкової служби і осіб, призваних із запасу,— в період навчання в цих школах;

солдатів, матросів, сержантів, старшин, прапорщиків, мічманів та осіб офіцерського складу запасу, які призиваються на навчальні збори і на момент призову тимчасово не працюють,— в період цих зборів, включаючи час перебування в дорозі до військової частини і назад.

Стаття 65. Розмір допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби надається у розмірі 100 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Стаття 66. Умови призначення допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби призначається матері дитини, якщо батько дитини проходить військову службу (навчається у військово-навчальному закладі чи школі підготовки прапорщиків і мічманів або призваний на навчальні збори — стаття 64 цього Закону). Допомога призначається незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги, передбачених цим Законом.

Стаття 67. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби за поданням районного (міського) військового комісаріату призначається і виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 68. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби виплачується щомісяця в період військової служби (навчання чи призову на навчальні збори — стаття 64 цього Закону) батька дитини.

Стаття 69. Право на допомогу опікунів (піклувальників)

Опікуни (піклувальники) мають право на допомогу на дітей військовослужбовців строкової служби на умовах, передбачених статтями 64—68 цього Закону.

Глава 10. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД ОПІКОЮ ЧИ ПІКЛУВАННЯМ

Стаття 70. Право на допомогу

Право на допомогу на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, мають особи, призначені в установленому порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які внаслідок смерті батьків, позбавлення батьків батьківських прав чи з інших причин залишилися без батьківського піклування, з метою захисту особистих і майнових прав та інтересів цих діте...

Стаття 71. Розмір допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, надається у розмірі 200 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Стаття 72. Умови призначення допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається, якщо розмір одержуваних на цих дітей аліментів, пенсій і допомоги на місяць не перевищує двократного розміру мінімальної заробітної плати. При цьому виплата раніше призначених на дітей пенсій і допомоги не провадиться.

Стаття 73. Органи, що призначають і здійснюють виплату допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається районною, районною в містах Києві і Севастополі, державною адміністрацією та виконавчими комітетами міських, районних у містах Рад народних депутатів і виплачується місцевими органами управління освітою за місцем проживання.

Стаття 74. Строки виплати допомоги

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається з місяця звернення за нею і виплачується щомісяця по місяць досягнення ними 16-річного віку (учнями — 18-річного віку), за винятком випадків, які можуть зумовити до припинення виплати допомоги.

Глава 11. ТИМЧАСОВА ДОПОМОГА НА НЕПОВНОЛІТНІХ ДІТЕЙ, БАТЬКИ ЯКИХ УХИЛЯЮТЬСЯ ВІД СПЛАТИ АЛІМЕНТІВ, АБО КОЛИ СТЯГНЕННЯ АЛІМЕНТІВ НЕМОЖЛИВЕ

Стаття 75. Право на тимчасову допомогу

Право на тимчасову допомогу на неповнолітніх дітей, батьки яких зобов'язані сплачува... аліменти, розшукують... органами внутрішніх справ за рішеннями судів або постановами слідчих органів у разі ухилення від сплати аліментів, притягнуті до кримінальної відповідальності за вчинений злочин чи з інших підстав, або відбувають покарання у виправно-трудових установах, де не мають заробітку, з якого може бути стягнуто аліменти в установленому законом мінімальному розмірі, або перебувають на лікуванні у лікувальних заклад... без виплати допомоги ...соціального страхування, в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе з причин, не залежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати, мають стягувачі аліментів (мати, батько), які не одержують присуджених аліментів на неповнолітніх дітей за рішенням суду або пост... ово судді.

П... на тимчасову допомогу на неповнолітніх дітей мають стягувачі аліментів, якщо батько (мати), зобов'язаний сплачувати аліменти, постійно проживає на території іноземної держави, з якою Україна не уклала договору (угоди) про надання правової допомоги.

Право на тимчасову допомогу на неповнолітніх дітей мають також жінки і чоловіки, які розірвали шлюб, не одержують присуджених на дітей ...м до 16 років (на учнів ...до 18 років) аліментів або одержують їх менше встановленого мінімального розміру.

В період розшуку батьків, зобов'язаних до сплати аліментів, особам, зазначеним у частинах першій та третій цієї статті, здійснюються виплати коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами (тяжка хвороба, каліцтво дитини тощо) у розмірах, установлених рішенням судів. Зазначені кошти виплачуються також і у випадках, коли рішення судів про стягнення коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат не можуть бути виконані з причин, не залежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати.

Стаття 76. Розмір тимчасової допомоги

Тимчасова допомога на неповнолітніх дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, або в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе з причин, незалежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати, надається в розмірі 50 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Тимчасова допомога на неповнолітніх дітей, батьки яких зобов'язані сплачувати аліменти, постійно проживають на території іноземної держави, з якою Україна не уклала договору (угоди) про надання правової допомоги, надається у розмірі 50 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Матері (батьку), яка не одержує присуджених на неповнолітніх дітей за рішенням суду (постановою судді) аліментів або одержує їх у сумі, меншій за встановлений мінімальний розмір, тимчасова допомога на неповнолітніх дітей надається у мінімальному розмірі аліментів на кожну дитину.

Виплата коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами (тяжка хвороба, каліцтво дитини тощо), у разі ухилення батьків від їх сплати, або коли стягнення цих коштів неможливе з причин, незалежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати, провадиться в повному розмірі, встановленому рішенням суду.

Стаття 77. Кошти на виплату тимчасової допомоги

Виплата тимчасової допомоги та коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, провадиться за рахунок стягуваних з батьків невиплачених сум мінімальних розмірів аліментів і зазначених коштів (для осіб, які ухиляються від сплати аліментів,— фактично виплачених сум тимчасової допомоги і коштів) з нарахуванням 10 процентів на ці суми, а також за рахунок відрахувань 50 процентів сум державного мита, що стягується за розірвання шлюбу судами і органами загсу.

Вимоги про стягнення з батьків, зобов'язаних сплачувати аліменти, сум, виплачених відповідно до статей 75 і 76 цього Закону, прирівнюються до вимог щодо аліментів.

Національний банк України установлює порядок відкриття спеціального рахунку, призначеного для акумуляції і перерахунку коштів на виплату тимчасової допомоги і відшкодування додаткових витрат на неповнолітніх дітей в період розшуку їх батьків, зобов'язаних сплачувати аліменти, та в інших установлених випадках.

Стаття 78. Умови призначення тимчасової допомоги

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, призначаються, якщо рішення суду (постанова судді) про стягнення аліментів, з осіб зобов'язаних їх сплачувати, не виконується, у випадках, зазначених у статті 75 цього Закону.

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, у разі ухилення батьків від сплати аліментів, а також в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе, призначаються незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги, крім допомоги на дітей військовослужбовців строкової служби.

Стаття 79. Органи, що призначають і здійснюють виплату тимчасової допомоги

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, у разі ухилення батьків від сплати аліментів, а також в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе, призначаються і виплачуються органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 80. Строки виплати тимчасової допомоги

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, ...лачуються у разі неможл... сті виконання відповід... рішення суду чи постан... судді (стаття 75 цього З...ну) щомісяця з місяця з... нення за допомогою по ... сяць досягнення дитиною ... років.

Стаття 81. Право на ... часову допомогу опікуні... піклувальників

Опікуни чи піклувальн... мають право на тимча... допомогу та виплату ко... на неповнолітніх дітей ... відшкодування додатк... витрат, зумовлених виня... вими обставинами, у ... ухилення батьків від спл... аліментів, а також в ін... випадках, коли стягнення ... ментів неможливе на умо... передбачених статтями ... 76, 78—80 цього Закону.

Розділ III. ВІДПОВІДАЛЬНІСТ... МІСЦЕВОЇ ДЕРЖАВ... АДМІНІСТРАЦІЇ, ... ВИКОНАВЧИХ КОМІТЕТІВ, СІЛЬСЬК... СЕЛИЩНИХ І МІСЬК... РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ І ГРОМАДЯН

Стаття 82. Відповід... ність за достовірність да... документів, виданих для ... значення державної до... ги

Органи, що признач... державну допомогу сім'... дітьми, мають право в ... хідних випадках перев... обгрунтованість видачі в... відних документів.

Підприємства, уста... організації несуть матер... ну відповідальність за ш... заподіяну сім'ям з дітьм... державі внаслідок несво... ної видачі чи видачі нед... вірних документів, і від... довують її в установле... порядку.

Стаття 83. Обов'язок ... мадян повідомляти про ... умов, що впливають на ... плату державної допомо...

Одержувачі державно... помоги зобов'язані повід... ти органи, що признач... державну допомогу, пр... обставини, що впливают... виплату допомоги.

У разі невиконання ... обов'язку і одержання у ... ку з цим зайвих сум дер... ної допомоги громадян... винні відшкодовувати ... діяну шкоду.

Стаття 84. Стягнення ... державної допомоги, над... виплачених сім'ям з д... внаслідок зловживань з... нього боку

Суми державної допо... надміру виплачені внас... зловживань з боку гром... (в результаті подання ... ментів із завідомо непра... ними відомостями, непод... відомостей про зміни у ... ді сім'ї, приховування ... вин, що впливають на в... ту державної допомоги ... що), стягуються на під... рішень органів, що приз... ють державну допомог...

Відрахування на під... рішень відповідних ор... провадяться у розмірі ... льше 20 процентів сум... жавної допомоги, нале... до кожної виплати.

У разі припинення в... ти державної допомоги ... повного погашення забор... ності решта заборгова... стягується в судовому ... рядку.

Стаття 85. Оскарження ... шень органу, який приз... державну допомогу

Скаргу на рішення ор... що призначає державн... помогу, може бути пода... районного (міського) ... ного суду.

Президент Укра...
Л. КРАВЧ...

м. Київ
21 листопада 1992 ...

ГОЛОС України

НУ ЬМИ

чного віку), за винятком ипадків, які можуть зумови- до припинення виплати до- омоги.

Глава 11. ИМЧАСОВА ДОПОМОГА НА НЕПОВНОЛІТНІХ ДІТЕЙ, БАТЬКИ ЯКИХ УХИЛЯЮТЬСЯ ВІД ПЛАТИ АЛІМЕНТІВ, АБО КОЛИ СТЯГНЕННЯ ЛІМЕНТІВ НЕМОЖЛИВЕ

Стаття 75. Право на тимчасову допомогу

Право на тимчасову допомогу на неповнолітніх дітей, атьки яких зобов'язані сплаува аліменти, розшукуть органами внутрішніх прав за рішеннями судів або остановами слідчих органів разі ухилення від сплати ліментів, притягнуті до кріінальної відповідальності за чинений злочин чи з інших ідстав, або відбувають покарання у виправно-трудових становах, де не мають заробітку, з якого може бути тягнуто аліменти в установеному законом мінімальноу розмірі, або перебувають а лікуванні у лікувальних аклад без виплати допоги по соціальному страхуанню, в інших випадках, ки стягнення аліментів неожливе з причин, не залежх від осіб, зобов'язаних їх плачувати, мають стягувачі ліментів (мати, батько), які е одержують присуджених ліментів на неповнолітніх ітей за рішенням суду або ост ою судді.

Пр на тимчасову допоогу на неповнолітніх дітей мають стягувачі аліментів, кщо батько (мати), зобов'яаний сплачувати аліменти, остійно проживає на території іноземної держави, з якою Україна не уклала доовору (угоди) про надання равової допомоги.

Право на тимчасову допоогу на неповнолітніх дітей мають також жінки і чоловіи, які розірвали шлюб, не одержують присуджених на ітей м до 16 років (на чнів до 18 років) аліменів або одержують їх менше встановленого мінімального озміру.

В період розшуку батьків, обов'язаних до сплати аліентів, особам, зазначеним у астинах першій та третій ціі статті, здійснюються виплати коштів на неповнолітх дітей для відшкодування одаткових витрат, зумовлених винятковими обставинаи (тяжка хвороба, каліцтво дитини тощо) у розмірах, установлених рішенням суів. Зазначені кошти виплачуються також і у випадках, коли рішення судів про стягнення коштів на неповнолітх дітей для відшкодування одаткових витрат не можуть бути виконані з причин, не залежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати.

Стаття 76. Розмір тимчасової допомоги

Тимчасова допомога на неповнолітніх дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, або в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе з причин, незалежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати, надається в розмірі 50 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Тимчасова допомога на неповнолітніх дітей, батьки яких зобов'язані сплачувати аліменти, постійно проживають на території іноземної держави, з якою Україна не уклала договору (угоди) про надання правової допомоги, надається у розмірі 50 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину.

Матері (батьку), яка не одержує присуджених на неповнолітніх дітей за рішенням суду (постановою судді) аліментів або одержує їх у сумі, меншій за встановлений мінімальний розмір, тимчасова допомога на неповнолітніх дітей надається у мінімальному розмірі аліментів на кожну дитину.

Виплата коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами (тяжка хвороба, каліцтво дитини тощо), у разі ухилення батьків від їх сплати, або коли стягнення цих коштів неможливе з причин, незалежних від осіб, зобов'язаних їх сплачувати, провадиться в повному розмірі, встановленому рішенням суду.

Стаття 77. Кошти на виплату тимчасової допомоги

Виплата тимчасової допомоги та коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, провадиться за рахунок стягуваних з батьків невиплачених сум мінімальних розмірів аліментів і зазначених коштів (для осіб, які ухиляються від сплати аліментів,— фактично виплачених сум тимчасової допомоги і коштів) з нарахуванням 10 процентів на ці суми, а також за рахунок відрахувань 50 процентів сум державного мита, що стягується за розірвання шлюбу судами і органами загсу.

Вимоги про стягнення з батьків, зобов'язаних сплачувати аліменти, сум, виплачених відповідно до статей 75 і 76 цього Закону, прирівнюються до вимог щодо аліментів.

Національний банк України установлює порядок відкриття спеціального рахунку, призначеного для акумуляції і перерахунку коштів на виплату тимчасової допомоги і відшкодування додаткових витрат на неповнолітніх дітей в період розшуку їх батьків, зобов'язаних сплачувати аліменти, та в інших установлених випадках.

Стаття 78. Умови призначення тимчасової допомоги

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, призначаються, якщо рішення суду (постанова судді) про стягнення аліментів, з осіб зобов'язаних їх сплачувати, не виконується, у випадках, зазначених у статті 75 цього Закону.

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, у разі ухилення батьків від сплати аліментів, а також в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе, призначаються незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги, крім допомоги на дітей військовослужбовців строкової служби.

Стаття 79. Органи, що призначають і здійснюють виплату тимчасової допомоги

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, у разі ухилення батьків від сплати аліментів, а також в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе, призначаються і виплачуються органами соціального забезпечення за місцем проживання.

Стаття 80. Строки виплати тимчасової допомоги

Тимчасова допомога та кошти на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, виплачуються у разі неможливості виконання відповідного рішення суду чи постанови судді (стаття 75 цього Закону) щомісяця з місяця звернення за допомогою по місяць досягнення дитиною 18 років.

Стаття 81. Право на тимчасову допомогу опікунів чи піклувальників

Опікуни чи піклувальники мають право на тимчасову допомогу та виплату коштів на неповнолітніх дітей для відшкодування додаткових витрат, зумовлених винятковими обставинами, у разі ухилення батьків від сплати аліментів, а також в інших випадках, коли стягнення аліментів неможливе на умовах, передбачених статтями 75, 76, 78—80 цього Закону.

Розділ III. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІСЦЕВОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ, ВИКОНАВЧИХ КОМІТЕТІВ, СІЛЬСЬКИХ, СЕЛИЩНИХ І МІСЬКИХ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ І ГРОМАДЯН

Стаття 82. Відповідальність за достовірність даних і документів, виданих для призначення державної допомоги

Органи, що призначають державну допомогу сім'ям з дітьми, мають право в необхідних випадках перевіряти обґрунтованість видачі відповідних документів.

Підприємства, установи, організації несуть матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну сім'ям з дітьми або державі внаслідок несвоєчасної видачі чи видачі недостовірних документів, і відшкодовують її в установленому порядку.

Стаття 83. Обов'язок громадян повідомляти про зміну умов, що впливають на виплату державної допомоги

Одержувачі державної допомоги зобов'язані повідомляти органи, що призначають державну допомогу, про всі обставини, що впливають на виплату допомоги.

У разі невиконання цього обов'язку і одержання у зв'язку з цим зайвих сум державної допомоги громадяни повинні відшкодовувати заподіяну шкоду.

Стаття 84. Стягнення сум державної допомоги, надміру виплачених сім'ям з дітьми внаслідок зловживань з їхнього боку

Суми державної допомоги, надміру виплачені внаслідок зловживань з боку громадян (в результаті подання документів із завідомо неправильними відомостями, неподання відомостей про зміни у складі сім'ї, приховування обставин, що впливають на виплату державної допомоги тощо), стягуються на підставі рішень органів, що призначають державну допомогу.

Відрахування на підставі рішень відповідних органів провадяться у розмірі не більше 20 процентів суми державної допомоги, належної до кожної виплати.

У разі припинення виплати державної допомоги до повного погашення заборгованості решта заборгованості стягується в судовому порядку.

Стаття 85. Оскарження рішень органу, який призначає державну допомогу

Скаргу на рішення органу, що призначає державну допомогу, може бути подано до районного (міського) народного суду.

**Президент України
Л. КРАВЧУК**

м. Київ
21 листопада 1992 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ШЛЯХОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести такі зміни і доповнення до Закону України «Про джерела фінансування шляхового господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 648):

1. Абзаци перший і другий преамбули викласти в такій редакції:

«Закон визначає правові та організаційні основи забезпечення стабільними джерелами фінансування витрат, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування України.

Вказані дороги забезпечують потреби всього народного господарства України в перевезеннях вантажів і пасажирів, є загальнодержавною власністю і поділяються на дороги державного та місцевого значення».

2. Частину другу статті 1 викласти в такій редакції:

«Кошти, що надходять відповідно до цих джерел, акумулюються на районному, обласному, республіканському (Республіка Крим) та державному рівнях і використовуються для фінансування розвитку автомобільних доріг залежно від їх значення».

3. У назві і тексті статті 2 слова «республіканський», «республіканському» та «республіканського» замінити відповідно словами «державний», «державному» та «державного».

4. Назву та перше речення статті 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Бюджет Республіки Крим і місцеві бюджети

У бюджеті Республіки Крим і місцевих бюджетах Верховною Радою Республіки Крим та обласними і районними Радами народних депутатів щорічно передбачаються асигнування на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання відповідних місцевих автомобільних доріг».

5. У статті 4:

у частині першій слова «Кримській АРСР» і «Кримської АРСР» замінити словами «Республіці Крим» і «Республіки Крим»;

у частині четвертій слово «республіки» замінити словом «України».

6. Частини першу і другу статті 5 викласти в такій редакції:

Підприємства, об'єднання, організації, а також підприємці незалежно від форм власності, що реалізують споживачам автомобільний бензин, дизельне паливо, мастила, зріджений та стиснений газ для заправки автотранспорту, сплачують збір на дорожні роботи в розмірі 7 процентів від обсягів їх реалізації. Реалізація зазначених матеріалів підприємствам і населенню провадиться за цінами, збільшеними на суму збору від продажу паливно-мастильних матеріалів.

Збір справляється підприємствами, організаціями, об'єднаннями та підприємцями, що реалізують споживачам зазначені паливно-мастильні матеріали, і перераховується дорожнім органам».

7. У частині другій статті 6 слово «республіканського» замінити словом «державного».

8. У статті 7:

у назві статті слова «та інших союзних республік» виключити;

у тексті статті слова «а також союзних республік» виключити, а слово «республіканського» замінити словом «державного».

9. Статтю 8 викласти в такій редакції:

«Джерелами фінансування витрат, пов'язаних з будівництвом, ремонтом і утриманням автомобільних доріг, також можуть бути:

кошти від проведення позик, лотерей, продажу акцій, розміщення реклами, добровільних внесків;

плата за проїзд по автомобільних дорогах транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, що визначається Кабінетом Міністрів України;

плата за передачу доріг у концесію;

інші надходження, що не суперечать чинному законодавству».

10. У назві і тексті Закону посилання на «шлях» замінити посиланням на «дорогу».

**Президент України
Л. КРАВЧУК**

м. Київ
17 листопада 1992 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про джерела фінансування шляхового господарства України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про джерела фінансування шляхового господарства України» з 1 січня 1993 року.

2. Доручити Кабінету міністрів України протягом місяця привести рішення Уряду України у відповідність із Законом «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про джерела фінансування шляхового господарства України».

3. У Постанові Верховної Ради України «Про введення в дію Закону України «Про джерела фінансування шляхового господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 649) друге речення пункту першого виключити.

**Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ**

м. Київ
17 листопада 1992 року

Коса на камінь

«ЧАПАЇВСЬКІ» ВИКРУТАСИ

СЕСІЯ Талалаївської сільської Ради Ніжинського району задовольнила прохання 19 головних спеціалістів колгоспу імені Чапаєва на чолі з головою про виділення їм землі для ведення фермерського господарства. Кожному вийшло в середньому по 34 гектари. Отож, прощавай, колгоспе? Прощавай, селянство зі своїми одвічними проблемами? Та не поспішаймо робити висновки. Бо, здається, ніхто з них всерйоз не збирається переходити на самостійні хліби.

Серйозне ж прагнення до цього поки що найвиразніше помітне в колективі орендного підрозділу свинокомплексу та ферми № 1, який почав діяти в колгоспі 1990 року.

— Нас в оренду майже заганяли,— розповідає свинарка Катерина Павленко.— Приходили і голова, і спеціалісти, агітували — мовляв, по-новому буде краще й економніше. Ну, погодилися ми. Вийшло, знаєте, по-їхньому: тепер у нас і корівник полагоджений, і корми є. Чого я проголосувала, щоб ми, орендарі, відділилися від колгоспу? Бо все самі можемо вирішувати. Без контори, голови. Скільки начальства сидить на нашій шиї! Тільки зайвий клопіт мати з ними справу.

— У нас немає людей при портфелях,— каже керівник орендного колективу, в минулому головний агроном господарства Микола Самойленко.— Я ось і механізатор, і ремонтник, і доглядаю тварин,— залежно від виробничої необхідності. Але хто ми без печатки, рахунку? Ніхто. Не можемо ні техніку, ні будівельні матеріали закупити. За кожну дрібницю треба кланятися в конторі. Та якби ж хоч ішли нам назустріч...

54 орендарі замінили майже 80 колгоспників, адже вони не лише вирощують поросят і доглядають свиней, а й повністю забезпечують їх кормами. На цю зимівлю вони заготовили 165 тонн сіна, 1800 тонн зерна, 2 тисячі тонн буряків.

— У нашому колективі люди трудяться, як у себе вдома,— хвалиться робітниця кормоцеху Марія Андрусенко.

24 вересня орендарі майже одноголосно вирішили створити колективне сільськогосподарське підприємство «Колос» із власним рахунком і на орендно-договірних умовах доглядати колгоспних свиней. Одне слово, зекономили на «чапаївському» начальстві. І цим, схоже, підписали собі, як то кажуть, смертний вирок. 1 жовтня правління колгоспу скликало загальні збори, які реорганізували господарство в колективне сільськогосподарське підприємство і водночас розірвали договір з орендарями, встановивши двотижневий строк для передачі майна, машин, тракторів...

Про подальші події можна довідатися із звернення керівника орендного колективу М. Самойленка до генерального директора агрокомбінату «Ніжинський» В. Карпенка, прокурорів району та області: «Орендарі сповістили правління про відмову передачі орендного майна до розгляду трудового спору в судовому порядку. У відповідь на це голова Бугаєць на засіданні правління зобов'язав службових осіб сільгосппідприємства створити ініціативну групу з 50—60 чоловік для повернення майна, переданого в оренду. Ми просимо не допустити цього, бо можливі тяжкі наслідки для обох сторін».

Обстановка в селі загострилася. На знак протесту головний економіст господарства Володимир Жарков перейшов працювати в опальний, фактично ліквідований колектив. «Я впроваджував оренду,— коментує своє рішення спеціаліст.— А тепер повинен її душити?».

Діяльність «самостійників» обставляється грунтовними актами перевірок, загрозливими попередженнями. Відчувши марність своєї боротьби, зневірені орендарі написали заяви до сільської Ради про виділення землі для створення фермерських господарств. Як же вони здивувалися, коли дізналися, що намічена для фермерства 657-гектарна площа вже розподілена між головними спеціалістами господарства. Що ж, «чапаївське» керівництво заздалегідь передбачало дії порушників спокою!

— Я не консерватор,— зазначає М. Бугаєць.— Просто орендарі не виправдали наших надій. Ось акт ревізії від 12 жовтня. За 9 місяців отримано лише 35 тонн приросту ваги тварин. Отож, 45 тисяч збитків. Хіба це робота? А гроші які отримують? Зазирніть у відомість — 10,9, а ось і 13 тисяч карбованців.

Як пізніше я дізнався від головного економіста В. Жаркова, ревізію зроблено тенденційно, під оргвисновки. Минула зима для орендарів, як і для всього колгоспу, була важка. Через посуху не мали достатньої кількості кормів, тож і отримували низькі прирости як на відгодівлі, так і на вирощуванні колгоспних телят. При цьому успішно витримали іспит, підкинутий життям: зберегли поголів'я, нині надолужують упущене, думають завершити рік із прибутком. До речі, уже третій рік господарство не зазнає збитків від свинарства. А були ж роки, коли вони сягали 500—700 тисяч карбованців. Чи можна ці цифри порівняти з теперішніми 45 тисячами? Та й їх, як стверджують спеціалісти, взято з неба, адже ревізори не порахували, що корми орендарі виростили самі.

Упущення в роботі свинокомплексу та ферми № 1, безперечно, є. Якщо дуже захотіти, їх можна знайти багато. Як, до речі, і в колективному сільськогосподарському підприємстві імені Чапаєва. Але ці деталі, здається, мало хвилюють керівництво господарства. Запрагли орендарі землі? Будь ласка. У рішенні загальних зборів колишніх колгоспників є такі «демократичні» рядки: «Запропонувати членам орендного колективу організувати самостійне с/г підприємство згідно із законодавством». Без землі. Без техніки. Без тваринницьких приміщень. Ось така насмішка над працьовитими людьми.

Чи стане краще в селі, як побільшає в ньому поденників? Навряд. Шансів вижити у колективного сільгосппідприємства імені Чапаєва за старої системи організації праці практично немає. Чи не тому головні спеціалісти підстрахувалися, взявши собі земельки?

Колишній колгосп міг би бути життєздатним, спокійно функціонувати в ринкових умовах, якби повністю складався з подібних до самойленківських орендних підрозділів. Це, наприклад, зробили в Жовтневому Семенівського району. І керівництво залишилося там при ділі, і результати хороші. Але в Талалаївці, схоже, повертаються на стежину, яка вже неодноразово заводила у безвихідь. На що сподіваються? На знову ж таки дружню підтримку депутатів, як, приміром, на останній сесії обласної Ради прийняли звернення до Президента, Верховної Ради України з вимогою встановити дотації, компенсації на сільськогосподарську продукцію.

Доки так житимемо?

Сергій ПАВЛЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

Чернігівська область.

ЗНОВУ ПО КОЛУ?

або Порочна система

Що не кажіть, а необхідні зв'язки у наш час — це велика справа. І хоч би скільки ми критикували, обурювалися з приводу так званого «телефонного» права, воно було, є і, мабуть, буде ще довго існувати в нашому суспільстві.

Ось, на наш погляд, класична справа цивільного судочинства, яка гідна вивчення в юридичних навчальних закладах.

Живе у Конотопі Сумської області Олександр Кашук. Доля склалася так, що довелося йому розлучитися з дружиною Надією. Ясна річ, розлучення — справа не дуже приємна і пов'язана з поділом майна, розміном квартири, аліментами тощо. Саме це й стало причиною порушення судової справи.

Подружжя мало двокімнатну квартиру. О. Кашук запропонував колишній дружині розміняти її на дві однокімнатні. Йому це було тим більше потрібно, що він знову одружився. Усі турботи щодо обміну О. Кашук взяв на себе. Але, як це часто трапляється в таких випадках, колишня дружина не погоджувалася на розмін. Та й навіщо їй це! Адже вона залишилася в двокімнатній квартирі зі своєю дитиною від першого шлюбу (О. Кашук не був її батьком — С. Д.). Тож змінила в дверях замки і не впускала його в квартиру.

Ось тут і почалися його ходіння по різних організаціях, збирання документів, довідок, пояснень тощо.

У листопаді 1991 року Конотопський міськнарсуд задовольнив позову заяву О. Кашука про примусовий обмін. Касаційну скаргу його дружини Н. Кашук не задовольнили. Здавалося б, справедливість перемогла, конфлікт розв'язано. Але завдяки «професійним» консультаціям члена Київського міського суду Миколи Остапенка і, очевидно, не менш «професійній» підтримці у Верховному Суді України справу повертають на новий розгляд, попередні судові рішення скасовуються. Читач має право запитати: а хто ж такий М. Остапенко і яку причетність має він до Надії Кашук з Конотопа? Все дуже просто: М. Остапенко — добрий знайомий по кумівській лінії.

Формальною підставою для скасування судових рішень стало те, що Н. Кашук подала довідки медичних установ про те, що вона та її син страждають на захворювання, за якими їм протипоказано проживати в пропонованій для обміну квартирі.

4 травня 1992 року Сумський облсуд задовольняє протест Верховного Суду України. Та в Олександра виник сумнів щодо істинності поданих меддовідок, і він проводить своє «розслідування», в результаті якого доводить, що довідки фіктивні і видані безпідставно. Мабуть, відповідним правоохоронним органам ще треба буде зайнятися цими питаннями. Зокрема, з'ясувати, чому в довідках Конотопського протитуберкульозного диспансера, виданих 20 квітня і 15 травня 1992 року, така суперечлива інформація про стан здоров'я Н. Кашук та її сина? В довідці від 20 квітня стверджується, що Н. Кашук та її син не можуть проживати на верхніх поверхах, а довідка від 15 травня просить вважати недійсною довідку від 20 квітня і стверджує зовсім протилежне. На якій підставі і за скільки Н. Кашук одержала довідку від 20 квітня, залишилося таємницею. А може, спрацював механізм: «ти — мені, я — тобі», адже Кашук працює в торгівлі?.. А в диспансері твердять, що це прикра помилка і вони її уже виправили.

З урахуванням нового факту Сумський облсуд під час повторного розгляду справи знову задовольняє вимоги О. Кашука про примусовий обмін. Але... на ім'я дружини М. Остапенка відправлено телеграму: «Затримай рішення нарсуду». За «дивним» збігом обставин справа знову повертається на новий розгляд. Читачам, звичайно, цікаво: на яких же підставах цього разу? На жаль, знову на тих самих. Більше того, перший і другий протести, підписані заступником голови Верховного Суду України П. Чеберяком, практично ідентичні. Про що це свідчить? Про професійну некомпетентність людини, котра підписала другий протест, її особисту заінтересованість чи про неповагу до думки колег, що займають нижчі посади?

Зволікання з рішенням у справі на руку лише Надії Кашук. Адже чим довше це триватиме, тим більша ймовірність природного розв'язання питання за принципом Ходжі Насреддіна: «Або шах помре, або віслюк здохне». В нашому випадку або сам О. Кашук не витримає цього судового марафону, або люди, що згодилися на обмін, відмовляться від нього через таку тяганину.

До речі, таким принципом деякі судді користуються досить часто. Наприклад, у справі про примусовий обмін за позовом Н. Момот до С. Коптєвої, що розглядається зараз у Московському райнарсуді Києва. І чому, постає запитання, «зволікають» з рішенням про відмову в задоволенні позову, коли ще в середині вересня держадміністрація Московського району Києва не дала згоди на обмін через те, що жильці, котрі проживають у запропонованих для обміну квартирах, не подружжя? Суд чекає, коли вони поберуться? А може, й тут «потрібні» зв'язки роблять свою чорну справу? Адже Н. Момот — дочка заступника міністра охорони здоров'я (щоправда, колишнього) П. Отрощенка.

Та повернемося до справи О. Кашука. Треба віддати належне суддям Сумського облсуду, які все ж відмовили в задоволенні протесту і винесли рішення на користь О. Кашука. Але справу знову затребували до Верховного Суду України. Невже буде третій протест?

Сергій ДЕМСЬКИЙ, завідуючий юридичним сектором «Голосу України».

P. S. Поки матеріал готувався до публікації, до редакції звернулася жителька Києва Г. Совенко, яку незаконно звільнили з Київського територіально-виробничого об'єднання автотранспорту за скороченням штатів. Рішеннями Мінського районного та Київського міського судів її поновили на роботі. Але через протести, підписані П. Чеберяком та ухвалу колегії в цивільних справах Верховного Суду України (в документах докази протестів однакові), вона досі не працює. При цьому ніхто з суддів Верховного Суду, що розглядали цю справу, не хотів звернути уваги хоча б на одну обставину, яка є підставою для поновлення на роботі — Г. Совенко звільнили не запропонувавши іншої роботи в об'єднанні при наявності вільних посад.

Очевидно, система, про яку ми так багато говоримо, все ще діє.

Українська Біржа Нерухомості

Панове! Вас вітає постійно діючий Аукціон Кредитних Ресурсів!

ГРОШІ РОБЛЯТЬ ГРОШІ!

Наша адреса:
252030, Київ,
вулиця
Володимирська, 57.

УБН

Аукціон кредитних ресурсів Української біржі нерухомості "Кристина" зробить із ваших грошей

ВЕЛИКІ ГРОШІ.

Панове! Ми щомісяця продаємо кредитні ресурси своїх клієнтів на суму не менше

1 000 000 000 (мільярда!)

карбованців, а найближчим часом збираємося потроїти її.

Панове кредитори! Маємо честь доповісти вам: сьогодні середня ставка за кредит перевищила 120% річних! Це — не межа! Раніше ми обіцяли вам довести середню кредитну ставку до 100%. Сьогодні мова вже про 200% і вище.

Ми, як і раніше, гарантуємо кредиторам поручительство найбільш надійних банків України і нашу турботу про їх гроші, як про свої власні. Покупцям кредитів гарантуємо юридичну бездоганність, конфіденційність і надійність усіх фінансових операцій.

Робить ваші заявки, панове!
Для вас ми працюємо без вихідних!

Телефони в Києві:
224-55-81, 224-81-36,
224-14-98, 244-21-59.
Факс:
(044) 224-43-20, 244-18-80.

ДО ВІДОМА КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ!

Фірма «Укрпромбудпостач» проводить договірну кампанію щодо поставок лісопродукції і ПММ на 1993 рік.

Попередні замовлення надсилайте на адресу: 253167, Київ, а/с 53. Телефон диспетчерської служби: (044) 228-52-18 (з 10-ї до 15-ї і з 17-ї до 20-ї).

Згідно з постановою Кабінету міністрів України № 616 від 10 листопада 1992 року Укрдержкінофонд ліквідовано. Зацікавленим юридичним особам (підприємствам та організаціям) з питань, що виникають, звертатися за адресою: Київ-1, вул. Прорізна, 2.

Тел. 229-85-05 — ліквідаційна комісія.

ПАНОВЕ!

У вас з'явилася чудова можливість придбати за готівку автомобілі ВАЗ, ГАЗ (експортний варіант).

Оплата у доларах США.

Акціонерне товариство «ПРОГРЕС» чекає вас.

Зателефонуйте зараз же!

м. Луганськ, тел. (064-2) 55-35-28.

Луганська область, м. Свердловськ, тел. (факс) (06434) 2-28-00.

м. Київ, тел. (044) 432-45-59. Телекс 115719 KREM, телетайп 118387 РЕКОРД; ИСКРА 07138, 07124.

ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ ВИДЕОТЕХНИКА

WESCOM, Inc.

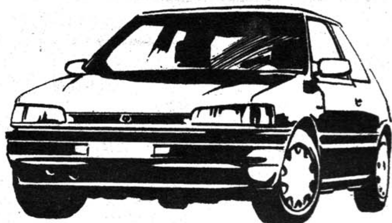
ВИДЕООБОРУДОВАНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО И ВЕЩАТЕЛЬНОГО КАЧЕСТВА

Студийные съемочные и монтажные комплексы • Оборудование форматов SVHS, MII, Betacam SP, Betacam 2000 PRO и D-3 • Рабочие станции компьютерной анимации

Фирма WESCOM, Inc. производит поставку и установку оборудования для телецентров и студий, систем кабельного телевидения, студий компьютерной анимации

WESCOM

310046, Харьков, ул.Пожарского 2/10 Тел.(0572) 94-76-01, 95-96-74, 93-40-75, 94-16-58 Факс (0572) 94-35-73, 94-16-58.

mazda-92

С новейшими образцами японских автомобилей "МАЗДА" Вы можете познакомиться на автосалоне "МАЗДА–92", который проводит в г. ДНЕПРОПЕТРОВСКЕ компания "МИНОЛТА ТРЕЙДИНГ УКРАИНА" совместно с Бизнес-центром "КОМИНФО" Лтд.

Проведение автосалона приурочено к открытию сервисного центра "МАЗДА" в г. Днепропетровске.

Автосалон проводится
с 15 по 19 декабря 1992 г.
адрес: ул. Набережная Ленина, 39, Выставочный Зал Бизнес-центра "Коминфо" Лтд.
время: с 10 до 18 часов

☎ в Киеве: /044/550-02-03; /044/295-00-70
☎ в Днепропетровске: 41-68-83; 47-04-00; 47-04-01.

Агропромислове підприємство «САМАРА» реалізує за готівку і безготівковий розрахунок, можливий бартер, ЗВАРЮВАЛЬНИЙ ВИПРЯМЛЯЧ ТИПУ ВД-306УЗ.

Агрегат призначений для живлення електричної зварювальної дуги постійним струмом під час ручного дугового зварювання, різання й наплавлення металів за трифазного живлення від мережі змінного струму.

Випрямлячі розраховані на напругу мережі 380 В 50 Гц. Номінальний зварювальний струм — 315 А. Границі регулювання зварювального струму, діапазон малих струмів 45—125 А.

Діапазон великих струмів 125—315 А.

Наша адреса: м. Дніпропетровськ, Придніпровськ, 320113, вул. Базова, 2.

Телефони: 95-51-56, 95-51-71, 95-51-80.

Значно скоротимо строки переведення коштів з Росії в Україну за курсом Національного банку.

Тел. у Києві (044) 216-93-36

Тел. у Москві (095) 121-20-06

Посередникам виплатимо винагороду.

Згідно з ухвалою Харківського арбітражного суду у справі 6905/61 порушено справу про банкрутство малого підприємства «ФОМОС», директор Ю. В. Мосейко.

Підприємство купить валюту на суму не менш як 50 тис. доларів США за безготівковим розрахунком по курсу вище біржового.

Просимо звертатися по тел/факсу (044) 440-46-65.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Йосиф Р. Йонг — канадський еміграційний і комерційно-торговельний адвокат з адвокатської фірми CREEN &, SPIEGEL приїжджає в Україну і буде у Львові: від 18 січня — 23 січня 1993 р. готель «Дністер» на вул. Матейка, 6, тел. 72-07-83;

у Києві: від 24 січня — 30 січня 1993 р. готель «Русь» на вул. Госпітальна, 4, тел. 220-42-55.

Йосиф Р. Йонг буде зустрічатися з особами, які зацікавлені еміграцією до Канади і порадами у комерційно-торговельних справах між Канадою і Україною.

Прошу телефонувати до Марійки Павличко-Скорець:

Львів: готель «Дністер» — вул. Матейка, 6, тел. 72-07-83;

Київ: готель «Русь» — вул. Госпітальна, 4, тел. 220-42-55.

CREEN &, SPIEGEL — це канадська передова і найбільша еміграційна фірма.

ФІРМА «ГЕКАТА»

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК ДО НОВОГО РОКУ ДЛЯ ВАШИХ КЛІЄНТІВ

Автовідповідачі; калькулятори; телефакси; шкіряні куртки; пуховики; жіночі пальта; спортивні костюми; взуття; білизна; джинси; чоловічі костюми.

Оптова торгівля. Оплата в купонах.

Телефони у Києві: 274-39-88; 221-77-80; 221-77-84.

УКРАЇНСЬКЕ СПЕЦІАЛІЗОВАНЕ УПРАВЛІННЯ «УКРКОТЛОСЕРВІС» УКЛАДАЄ ДОГОВОРИ НА ПОСТАВКУ У 1992—1993 РОКАХ:

парових котлів серії ДКВР, ДЄ, КЄ, С-1/9;
водонагрійних котлів продуктивністю від 1 до 3 Гккал/Год;
котельно-допоміжного устаткування: димососів, вентиляторів, економайзерів, щитів КІП та А, підігрівачів, деаераторів, баків для води та нафтопродуктів місткістю від 2,5 до 75 м³, водонапірних башт Рожновського.

НАША АДРЕСА: 340045, ДОНЕЦЬК, ВУЛ. ВОРОВСЬКОГО, 10. ТЕЛЕФОНИ: 66-41-33; 66-31-83.

ЧЕТВЕР 17 грудня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої. Інформаційно-музична програма.
9.00 Театр і час.
10.00 Худ. фільм із субтитрами «Короткий фільм про кохання».
11.25 Твори Е. Гріга.
11.40 Шкільний екран. 10 кл. Світова література. Роман Л. Толстого «Війна і мир» в ілюстраціях.
12.10 УТН.
12.25 Багатосерійний худ. телефільм «Бодетаун». 27 серія.
12.50 «Як у старовинному водевілі». Вистава Миколаївського українського театру драми та музичної комедії».
16.00 УТН.
16.05 Для дітей. «Веселка».
16.35 Фізико-математична школа. Як розв'язувати контрольні задачі з фізики.
17.05 Великі питання життя. Фільм 3 «Християнська програма».
17.35 Концерт Є. Мірошниченко.
18.00 Живе слово.
18.30 Баскетбол. Кубок європейських чемпіонів. «Динамо» (Київ) — «Комоджерсі» (Італія). У перерві — 19.00 УТН.
20.00 Українські музичні фестивалі.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Хроніка МВС.
21.55 Молодіжна студія «Гарт».
23.25 УТН.
23.40 5 за 25. Кращі пісні року.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Кідді-відді.
8.35 «Імперія». Багатосерійний худ. телефільм. 3 серія.
9.25 Театральні зустрічі.
10.05 «Айболить і Бармалей». Мультфільм.
10.20 «Агідель-92». Всеросійський конкурс на краще виконання естрадної пісні в Уфі.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Ігор Савович». Худ. телефільм. 3 серія.
12.30 Мультфільм.
12.50 «Безіменна зірка». Худ. телефільм. 1 серія.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.05 ...До шістнадцяти і старші.
16.45 Прес-експрес.
17.00 Новини.
17.25 Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна Росії-1 — збірна ЧСФР. У перервах — Реклама і Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Лотто «Мільйон».
21.10 Вперше на телеекр. худ. фільм «Вербувальник».
22.40 «Шо означають ваші імена?». У перерві — 23.00 Новини.
0.30 «Імперія». Багатосерійний худ. телефільм. 3 серія.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Без ретуші.
11.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 113 серія.
11.50 Ностальгічні посиденьки.
12.20 Паралелі.
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
14.50 Термінал.
15.20 Студія «Рост». Театр звірів. Частина 1.
15.50 Там-там-новини.
16.05 «Сім'я Смирнових: як жити далі». Телефільм. (Австрія).
16.50 Кіпрас Мажейка. Репортажі з НАТО.
17.20 Парламентський вісник.
17.35 Муз. фільм «Шляхи кобзарські».
18.00 На шостій сесії Верховної Ради України.
19.05 Київська панорама.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 114 серія.
20.15 На шостій сесії Верховної Ради України.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.35 Мультфільми.
14.05 Худ. фільм «Спалах».
15.45 Відеомузика.
19.15 Мультфільми.
19.35 Телефільм «Втілення мрії». 22 серія.
20.00 Відеомузика.
20.15 Худ. фільм «Безпечна погоня».

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.
Загальний тираж 450 601

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311239